

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΟ 62ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

“ΑΛΦΑ”

Βάσεις για ένα κριτικό απολογισμό

“Θέλουμε τον επαναπροσδιορισμό του ΑΛΦΑ και σε αυτή την κατεύθυνση η κριτική και η αυτοκριτική είναι αναγκαίες. Πρέπει όμως να γίνονται σε κάποια βάση. Πρέπει λοιπόν πρώτα να χαράξουμε τις γενικές γραμμές, να ορίσουμε το πλαίσιο ώστε η κριτική και η αυτοκριτική να έχουν νόημα. Έτσι το κείμενο αυτό επιδιώκει να είναι όχι γενικόλογό αλλά γενικό, ώστε να μπορέσουμε στη συνέχεια να συζητήσουμε με ουσιαστικό τρόπο τα ειδικότερα ζητήματα”.

Σελ. 2

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Αντιμilitarιστικό διήμερο

- Συνεχίζουμε τον αγώνα μας για ένα κόσμο χωρίς σύνορα, για την αλληλεγγύη των λαών.
- Αρνούμαστε να υπηρετήσουμε τους δολοφονικούς μηχανισμούς των εξουσιαστών ακόμα και σε καιρό “ειρήνης”.
- Δεν πολεμάμε για κανένα αφεντικό, για καμμία πατρίδα, δε γινόμαστε κρέας για τα κανόνια τους.
- Εντείνουμε τον κοινωνικό και ταξικό αγώνα και προτείνουμε την ολική άρνηση στράτευσης.

Σελ. 2

ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

Αντίσταση και προοπτικές στην Ευρώπη

“Θέλουμε να συμβάλλουμε σε μια ανάλυση του νεοφιλελευθερισμού που θα βοηθούσε να συνδεθούν διαφορετικοί τοπικοί αγώνες. Χρειάζεται να κατανοήσουμε τα γενικά χαρακτηριστικά της εποχής μας, τόσο τα όρια των σημερινών τοπικών αγώνων, όσο και των πρωτοεμφανιζόμενων νέων δυνατοτήτων”.

Σελ. 4

ΜΕΞΙΚΟ

Διηπειρωτική συνάντηση

Αυτό όμως που σίγουρα είχε μεγάλη σημασία, ειδικά για το γεωγραφικό χώρο που πραγματοποιήθηκε η συνάντηση (Λατινική Αμερική), αλλά και για τη σύγκριση των ατόμων και των ομάδων, ήταν η καταγραφή ενός μαζικού ρεύματος απόψεων και προτάσεων για μορφές οργάνωσης και αγώνα έξω και ενάντια στα ιεραρχικά μοντέλα.

Σελ. 8

Εκλογές '96

Mega: 30.8%, ANTI: 32.3%, λοιποί...

Λοιποί;;;

Είναι εύκολο να γράψεις ένα άρθρο για τις εκλογές. Πολύ περισσότερο για την τωρινή εκλογική αναμέτρηση. Ξεκινάς από το γεγονός ότι σε μεγάλο βαθμό η κοινωνική συνείδηση δεν αναγνωρίζει καμία διαφορά ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα -ή και σε όλα τα κόμματα. Επικεντρώνεις στην αυξανόμενη χρεωκοπία του πολιτικού συστήματος διαχείρισης και στη σταδιακή απώλεια της δυνατότητάς του να παράγει συναίνεση στην κοινωνία. Αναλύεις τις συνέπειες που προκαλεί η επέλαση του νεοφιλελευθερισμού και η περιθωριοποίηση ολόένα και πιο μεγάλων κοινωνικών κομματιών (λέξεις κλισέ: εργάτες, άνεργοι, νεολαίοι, φοιτητές, προλετάριοι, εξεγερμένοι -κατ' επιλογήν ή όλες μαζί). Φυσικά γράφεις και για τα ΜΜΕ, για να καταλήξεις διθυραμβικά, μετά από όλα αυτά, στο αυτονόητο συμπέρασμα ότι η γενικευμένη εξέγερση, η κοινωνική έκρηξη ή η επανάσταση, ή κάτι τέλος πάντων, κάποια στιγμή, δεν μπορεί, θα έρθει. Και φυσικά, σαν επίλογος η δικαίωση

της πάγιας θέσης σου για μπούκοτάρισμα των εκλογών (ή για υπερψήφιση του τάδε επαναστατικού κόμματος...).

Μπορείς βέβαια να εμφανισθείς και υπεράνω. Π.χ., γράφοντας μια συμμαγή ανάλυση για την υποκατάσταση της πρώτης εξουσίας από την τέταρτη, την αντικατάσταση του μαζικού κόμματος από το κόμμα στελεχών, την εξαφάνιση του πολιτικού φαντασιακού των προ-ηγούμενων δεκαετιών, την επιβολή του θεάματος, τη διαμόρφωση μιας καινούργιας ψευδούς συνείδησης. Ή, ακόμα καλύτερα, μια διεισδυτική ματιά στους δομικούς μετασχηματισμούς από τους οποίους διήλθε η ελληνική κοινωνία τα τελευταία δέκα ή είκοσι ή τριάντα χρόνια, σε συνάρτηση με τους αντίστοιχους δομικούς μετασχηματισμούς του κεφάλαιου (διεθνοποίηση, δημιουργία ελληνικών πολυεθνικών, επέκταση στα Βαλκάνια) ή τους αντίστοιχους του κινήματος (με ιδιαίτερη ίσως αναφορά στο Πολυτεχνείο του '95).

συνέχεια στη σελ. 5

Οι έλληνες θα κάνουν τη σωστή εκλογή

Σκέψεις για την παιδεία

Τα τελευταία χρόνια συνεχώς ακούμε να γίνεται λόγος, είτε προεκλογικά είτε μεταεκλογικά, για το εκπαιδευτικό ζήτημα. Συνεχώς νέα νομοσχέδια επονούνται από το αρμόδιο υπουργείο, τα οποία, εντασσόμενα στα πλαίσια της λογικής του συστήματος, δεν είναι δυνατόν να επιλύσουν τα πραγματικά προβλήματα της παιδείας. Το εκπαιδευτικό ζήτημα όμως δεν είναι απλό, αφού η προσφερόμενη παιδεία θα πρέπει να είναι κάθε φορά ανάλογη των κοινωνικών απαιτήσεων σε ό,τι αφορά τη διάπλαση της προσωπικότητας και τη γενικότερη μόρφωση του μαθητή. Έτσι λοιπόν, η εκπαίδευση θα εμφανίζει στο μέλλον, όπως και στο παρελθόν, μεγάλα προβλήματα, τα οποία θα διαιωνίζονται όσο οι κοινωνικές δομές παραμένουν αναλλοίωτες.

Συγκεκριμένα, μέσα στα σχολεία, και ιδιαίτερα την περίοδο που οι νέοι βρίσκονται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καλλιεργείται σε αυτούς μια μεγάλη τάση ανταγωνισμού. Αυτή η τάση ανταγωνισμού αποτελεί κοινωνικό ζητούμενο, αφού η μορφή της σύγχρονης κοινωνίας αντικατοπτρίζεται στο ρητό “ο θάνατός σου, η ζωή μου”, το ίδιο ακριβώς που ισχύει και στις πανελλήνιες εξετάσεις για την εισαγωγή στη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στον έκδηλο ανταγωνισμό οδηγούνται οι μαθητές με τη μορφή της βαθμοθηρίας, λόγω της αξιολόγησης της προσπάθειάς τους, με αμφισβητήσιμα μάλιστα τις περισσότερες φορές κριτήρια. Η προσπάθεια για εξασφάλιση υψηλής βαθμολογίας οδηγεί πολλές φορές στην υιοθέτηση “πλάγιων” τρόπων, ενώ το όλο

σκηνικό δημιουργεί τις αυριανές προσωπικότητες που ενδιαφέρονται μόνο για το ατομικό τους συμφέρον, αδιαφορώντας για το κοινωνικό σύνολο.

Παράλληλα, για τα προβλήματα της παιδείας θα πρέπει να αναζητηθούν ευθύνες και στην ύπαρξη της παραπαιδείας. Οι περισσότεροι μαθητές ουσιαστικά σπρώχνονται στα φροντιστήρια επειδή το σχολείο δεν καλύπτει τις ανάγκες τους για προετοιμασία για τις πανελλήνιες εξετάσεις, είτε γιατί δεν προάχθηκαν. Στην περίπτωση των δεύτερων, αυτό είναι μια από τις συνέπειες της αξιολόγησης και της βαθμοθηρίας. Στην περίπτωση όμως των πρώτων, βρισκόμαστε μπροστά στα οργανωμένα συμφέροντα του υπουργείου παιδείας και των ιδιωτικών φροντιστηρίων. Πιο συγκεκριμένα, στα φροντιστήρια απασχολούνται κυρίως αδιόριστοι καθηγητές, που αλλιώς θα ήταν άνεργοι. Εκτός αυτού, με την ύπαρξη των φροντιστηρίων

συνέχεια στη σελ. 5

ΣΧΟΛΙΑ

Γράμμα από τη φυλακή

★ Μετά το μακρόχρονο δολοφονικό πόλεμο στη Βοσνία, σήμερα, Σάββατο, πραγματοποιούνται στη χώρα και εκλογές. Επιτέλους! Μάλιστα εκεί οι υποψήφιοι φαίνονται πιο "προχωρημένοι", αφού πρόσφατη προεκλογική συγκέντρωση στο Σεράγεβο περιελάμβανε και επίδειξη μύδας.

★ Βέβαια εδώ την αξιοποίηση του μόντελιγκ έχουν από καιρό αναλάβει τα διάφορα κανάλια και περιοδικά "life-style", τα οποία άλλωστε διεκδικούν τις περισσότερες έδρες σε όλη την επικράτεια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Το fax της εφημερίδας λειτουργεί ξανά.

★ Η απεργιακή κινητοποίηση των απολυμένων της Good-year και η συγκέντρωση που είχε προγραμματιστεί για την Πέμπτη 5/9 στη Θεσσαλονίκη, παραμονές της έναρξης της ΔΕΘ, αναβλήθηκε γιατί λείει, στο μεταξύ προκηρύχθηκαν οι εκλογές!

Ε, τι να κάνουμε, οι βουλευτοποιήσεις των συνδικαλιστών γίνονται αφού πρώτα αυτοί παράγουν "έργο". Άλλωστε τα ψηφοδέλτια δεν είχαν ακόμα οριστικοποιηθεί και έτσι κι αλλιώς, αν οι αξιότιμοι εργατοπατέρες δεν συμπεριλήφθηκαν στα τωρινά, δημιούργησαν παρακαταθήκη για να ανταμοιφθούν στο μέλλον.

★ Την ίδια στιγμή στη Θεσσαλονίκη, κι ενώ το κεφάλαιο παρουσιάζει την "ανάπτυξη" του στη ΔΕΘ, η πόλη παρουσιάζει έναν από τους μεγαλύτερους δείκτες ανεργίας, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία πάνω από 18%. Πρόσφατες είναι οι απολύσεις από τη Goodyear, τη Siemens και τη Χαλυβουργική.

★ ΑντιΝΑΤΟ'ικός αγωνιστής και σοσιαλιστής γνωστός για τις αντιμιλιταριστικές του θέσεις ήταν, λείει, στα νιάτα του ο σημερινός γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Χαβιέ Σολάνα. Ο ίδιος εξηγεί την ελαφρά μεταστροφή του λέγοντας πως "Η ιστορία μας διδάσκει, νομίζω όλους μας, τόσα πολλά πράγματα". Πράγματι. Όπως για παράδειγμα ότι οι πιο επικίνδυνοι είναι συνήθως οι κάθε λογής "πρώην". Ίσως τελικά το σύνθημα "Ίδια είν' τ' αφεντικά, δεξιά κι αριστερά" να μην πολυ-ισχύει, αφού τα αριστερά αφεντικά είναι μάλλον χειρότερα. Αλλά πάλι, τι νόημα έχει να μιλάς για δεξιά κι αριστερά...

★ Μάλλον όμως κι ο Έβερτ αντλήθηκε ότι τα "καλύτερα αφεντικά" είναι οι "αριστεροί", γι' αυτό έκανε και την ακόλουθη δήλωση: "Όπου δω το κεφάλαιο να προσπαθεί να αποκτήσει πολιτική δύναμη θα το χτυπήσω". Προφανώς ακολουθεί γραμμή ΕΚΚΕ, ελπίζοντας να έχει το μέλλον του Τσουκάτου.

Σύντροφοι γειά σας.

Πολλές φορές, όλοι μας φτάνουμε σε κάποιο σημείο όπου με βάση το τι γίνεται γύρω μας παίρνουμε κάποια απόφαση με την οποία διαλέγουμε το αν θα μείνουμε απαθείς ή η θέση μας θα είναι πιο ενεργητική σε αυτό το οποίο γίνεται. Έτσι λοιπόν, και αφού είχα σχολάσει από τη δουλειά μου και ήμουν σίτι μου, άκουσα και είδα στην τηλεόραση ότι κάποιοι είχαν καταλάβει το χώρο του Πολυτεχνείου με βασικά αιτήματα: α) Την απελευθέρωση του Κώστα Καλαρέμα, καθώς ο ίδιος βρισκόταν σε απεργία πείνας με αυτό το αίτημα και β) Τη συμπαράσταση

στους εξεγερμένους κρατούμενους του Κορυδαλού. Έχοντας αποφυλακιστεί πριν περίπου ένα χρόνο μετά από 8,5 χρόνια φυλακή και κατανοώντας - από πείρα - τους προαναφερόμενους λόγους, θεώρησα ηθική μου υποχρέωση το να είμαι παρών σε αυτή τη διαμαρτυρία-κατάληψη, γνωρίζοντας τις όποιες συνέπειες θα είχε κάποια σύλληψή μου. Αυτό όμως που δεν γνώριζα ήταν ότι κανείς δεν θα ενδιαφερόταν για μένα όταν θα βρισκόμουν εγώ στη φυλακή. Σχεδόν 6 μήνες στη φυλακή, ο μόνος εναπομείναντας από τους συλληφθέντες του Πολυτεχνείου, ψάχνω να βρω αυτό το ωραίο και όμορφο που λέγεται συντροφικότητα, αυτό που λέγεται συμπαράσταση και αλληλεγγύη.

Σας χαιρετώ συντροφικά,
Οικονόμου Θεόδωρος
Φυλακή Κορυδαλού, Α' πτέρυγα

Για τη δράση του Αυτοδιαχειριζόμενου Στεκιού Κοζάνης

★ Την Πέμπτη 29 Αυγούστου το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Κοζάνης διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Στην εκδήλωση συμμετείχαν Τούρκο φοιτητές και φοιτήτριες ελληνικής φιλολογίας οι οποίοι φιλοξενήθηκαν στο ΤΕΙ Κοζάνης για ένα περίπου μήνα. Στο πρώτο μέρος της εκδήλωσης τα παιδιά από την Τουρκία και μερικοί από το στέκι διάβασαν ποιήματα και κείμενα Τούρκων και Ελλήνων λογοτεχνών. Έπειτα, δύο από τους Τούρκους φοιτητές μίλησαν για τις εμπειρίες τους από τη διαμονή τους στην Κοζάνη, για τις σχέσεις των δύο λαών και για την ελληνοτουρκική κρίση. Συζητήθηκαν τα συμφέροντα που κρύβονται πίσω από τα τελευταία γεγονότα, (όπως η εκμετάλλευση του Αιγαίου), το ενδεχόμενο ενός πολέμου και η στάση μας σ' αυτόν. Επίσης συζητήθηκε η προοπτική της ανοικοδόμησης της φιλίας των δύο λαών, οι λόγοι που οδήγησαν τη μεγάλη πλειο-

ψηφία της κοινής γνώμης κι από τις δύο πλευρές να αντιμετωπίζει εχθρικά το γειτονικό της λαό. Η κουβέντα επεκτάθηκε σε ζητήματα όπως αυτό της δράσης που μπορούμε να αναπτύξουμε ενάντια στον εθνικισμό και γενικότερα ενάντια στους εξουσιαστές. Το βασικό συμπέρασμα από όσα ειπώθηκαν είναι ότι οι δύο λαοί στην πραγματικότητα δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα, έχουν πολλές ομοιότητες και μπορούν να αναπτύξουν τη φιλία τους. Αντίθετα, διαφορές έχουν μόνο οι κυβερνήσεις και οι εξουσιαστές στις δύο χώρες.

★ Το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Κοζάνης μοίρασε στην εκδήλωση το ακόλουθο κείμενο:

"Το γεγονός ότι το Ελληνοτουρκικό έχει αναδειχθεί σε μείζον ζήτημα της πολιτικής ζωής τα τελευταία χρόνια

μας δίνει την αφορμή να εκφράσουμε κάποιες γενικότερες κρίσεις για το θέμα του εθνικισμού και τις σχέσεις των δύο λαών.

Τα τελευταία γεγονότα (Γιμιά-Καρντάκ), (Γαύδος), (Κύπρος), (παραβιάσεις εναερίων χώρων) και η έντονη και επίμονη προβολή τους από τα Μ.Μ.Ε., είχαν ως αποτέλεσμα την επιδείνωση αυτής της κατάστασης οδηγώντας στην έξαρση του εθνικισμού.

Αυτή η κρίση κατασκευάστηκε έντεχνα από τους εξουσιαστές για να εξυπηρετήσει κάποια συμφέροντα.

Συγκεκριμένα στην Τουρκία αποσιωπήθηκαν τα κοινωνικά προβλήματα και στηρίχθηκε αρχικά η κυβέρνηση Τσιλέρ και τελευταία η κυβέρνηση Ερμπακάν. Από την άλλη μεριά στην Ελλάδα βρέθηκε μια καλή δικαιολογία για την αύξηση των κονδυλίων του υπουργείου εθνικής άμυνας. Επίσης η κρίση στάθηκε μια καλή αφορμή για τη διεξαγωγή εκλογών, τέλος αποπροσανατολίστηκε η κοινή γνώμη από τα πραγματικά και ουσιαστικά προβλήματα. Ουσιαστικό ρόλο στην Ελληνοτουρκική κρίση έπαιξε ο χωροφύλακας των λαών, η Αμερική, προωθώντας για άλλη μια φορά τα συμφέροντά της.

Το συμπέρασμα από όλα αυτά είναι ότι οι δύο λαοί στην πραγματικότητα δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα, απλά γίνονται θύματα μιας καλοστημένης προπαγάνδας. Έλληνες και Τούρκοι έχουμε πολλά κοινά σημεία και γι' αυτό θα πρέπει να αγνοήσουμε τα σωβμιστικά καλέσματα των εξουσιαστών και να προσανατολιστούμε στην ανοικοδόμηση της φιλίας των δύο λαών. Το ερώτημα πάνω στο οποίο αυτά είναι πώς και με ποιούς τρόπους μπορούμε να προωθήσουμε την αλληλεγγύη και τις σχέσεις φιλίας Ελλήνων και Τούρκων".

★ Αυτό το σαββατοκύριακο το στέκι διοργανώνει διήμερο αντιμιλιταριστικών εκδηλώσεων.

Για επικοινωνία: Τ.Θ. 114, Τ.Κ. 50100 Κοζάνη

Εκδηλώσεις...

★ Αυτό το σαββατοκύριακο, το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Κοζάνης διοργανώνει διήμερο αντιμιλιταριστικών εκδηλώσεων.

★ Σήμερα, στις 8.30 το απόγευμα, στο θεατράκι του Αγ. Δημητρίου, θα πραγματοποιηθεί συναυλία με τους Οχρά Σπειροχαΐτη (από Αθήνα), Σμέρνα (από Θεσσαλονίκη), Σπόντες (από Κοζάνη) και Νεκρές Πεταλούδες (από Βελβεντό).

★ Αύριο Κυριακή, στις 5.00 το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί συζήτηση στο στέκι, με θέμα "Στρατιωτικός μηχανισμός και άρνηση στράτευσης".

★ Την 17/9, στις 7.00 μμ, θα πραγματοποιηθεί αντιεκλογική συγκέντρωση από αναρχικούς στα Προπύλαια.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίστου 7, Πλ. Κουλε Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118 343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ εγχείρημα του ΑΛΦΑ ξεκίνησε το καλοκαίρι του 1994, όταν ένας αριθμός συντρόφων από την Αθήνα έριξε την ιδέα για την έκδοση μιας εβδομαδιαίας αναρχικής εφημερίδας, πανελλαδικής κυκλοφορίας και διανομής από πρακτορείο. Ακολούθησαν σειρές συζητήσεων, οργανωτικών προετοιμασιών καθώς και η έκδοση δοκιμαστικών φύλλων. Το πρώτο φύλλο του ΑΛΦΑ κρεμάστηκε στα περίπτερα στις 18 Μάρτη του 1995. Στην πρώτη του σελίδα, το σημείωμα της συντακτικής του ομάδας έθετε ως στόχο της εφημερίδας τη "μαζική απεύθυνση", ως "επιθετική κίνηση του αναρχικού χώρου", μέσα από ένα "έντυπο ανοιχτό", όπου "οι απόψεις θα κατατίθενται και θα συγκρούονται". Η συντακτική συνέλευση δήλωνε ακόμα πως απέφυγε να δημιουργήσει πολιτική ομάδα, διατηρώντας την "πολυμορφία και διαφορετικότητα των απόψεων και της δράσης" των μελών της, σημειώνοντας πως η συντακτική βάση της συντακτικής ομάδας είναι "η πίστη και η αφοσίωση σε αυτό που κάνουμε, η καθαρότητα και τιμιότητα των σχέσεων και της συνεργασίας μας". Στο επόμενο φύλλο, στο Editorial, αναφερόταν πως "Θέλουμε την εφημερίδα να στηρίζεται, και βέβαια να στηρίζει, όσο το δυνατόν περισσότερες ομάδες του αναρχικού χώρου, όσο το δυνατόν περισσότερους συντρόφους και συνεργασίες".

Η απουσία οποιουδήποτε πολιτικού προσδιορισμού γέννησε από την πρώτη στιγμή σε πολλούς/ές συντρόφους/σες ερωτηματικά σε σχέση με τη λειτουργία της συντακτικής ομάδας και, κατά συνέπεια, της εφημερίδας. Η ύπαρξη προσδιορισμένων πολιτικών χαρακτηριστικών δεν σημαίνει αναγκαστικά τη δημιουργία πολιτικής ομάδας, η απουσία τους όμως δημιουργεί εύλογες απορίες: Με ποιά κριτήρια θα γίνεται η επιλογή των κειμένων που θα δημοσιεύονται; Ποιές είναι οι αρμοδιότητες της συντακτικής ομάδας και με βάση ποιά κριτήρια θα της ασκείται θετική ή αρνητική κριτική; Η αναφορά στο συγκεκριμένο μόρφωμα που αποκαλείται "αναρχικός χώρος" δεν αποτελούσε την καλύτερη εγγύηση, στην μεγάλη πορεία μάλιστα του παγκόσμιου αναρχικού κινήματος έχουν εμφανισθεί σειρά απόψεις που ενώ όλες έχουν το ιστορικό δικαίωμα να αποκαλούνται αναρχικές, ορισμένες από αυτές είναι όχι μόνο ανταγωνιστικές μεταξύ τους αλλά και ε-

Αλφα

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 62

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.
ΤΗΛ - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

χθρικές. Όσο για τις καλές προθέσεις, ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος από αυτές. Από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που έδωσαν αυτά τα ερωτήματα, άλλοι διαχωρίστηκαν από το εγχείρημα, άλλοι επέλεξαν να κρατήσουν στάση αναμονής και άλλοι αποφάσισαν, παρά τις διαφωνίες και επιφυλάξεις τους, να σταθούν κοντά του και να το στηρίξουν, θεωρώντας την έκδοση εβδομαδιαίας πανελλαδικής αναρχικής εφημερίδας ως ιδιαίτερα σημαντικό και αποφασιστικό γεγονός.

★

Ήδη από τους δύο πρώτους μήνες της έκδοσης άρχισαν να διαφαίνονται οι αδυναμίες του τρόπου με τον οποίο είχε συγκροτηθεί η εφημερίδα, καθώς μέσα από αυτήν άρχισαν να παρουσιάζονται "πολύμορφες και διαφορετικές απόψεις" που δεν ήταν συμπληρωματικές αλλά αντιθετικές, και μάλιστα χωρίς να συγκρούονται. Απλά συνυπήρχαν, με ένα τρόπο που δημιουργούσε σύγχυση. Η συντακτική συνέλευση, από την άλλη μεριά, υπέγραφε συλλογικά κείμενα άποψης, χωρίς όμως να προσδιορίζει τους προσανατολισμούς και τους στόχους μέσα στα οποίους τα ενέτασε, ενώ συγχρόνως για μια σειρά ζητημάτων δεν έπαιρνε συλλογική θέση, "αφού δεν ήταν πολιτική ομάδα". Ταυτόχρονα, η ρευστή ταυτότητα της συντακτικής συνέλευσης έδωσε τη δυνατότητα ώστε προσωπικές αντιπαλότητες μεταξύ μελών της συντακτικής συνέλευσης και άλλων, έξω από αυτήν, να αναδειχθούν σε πολιτικές, επισκιάζοντας μάλιστα πραγματικές πολιτικές διαφωνίες.

Το Μάη του 1995, η (τότε) Ομάδα Συνεργατών-Συνεργατριών Θεσσαλονίκης, στοχεύοντας στην αποσαφήνιση των χαρακτηριστικών και των αρμοδιοτήτων της συντακτικής συνέλευσης και κατά συνέπεια της ίδιας της εφημερίδας, κατέθεσε ένα κείμενο-πρόταση για τον επαναπροσδιορισμό του ΑΛΦΑ, όπου περιέχονταν τέσσερις σχηματικές εκδοχές για το μελλοντικό χαρακτήρα της εφημερίδας:

- Να γίνει εφημερίδα όλων των αναρχικών ομάδων και η συντακτική της συνέλευση να αποτελείται από εκπροσώπους τους. Όποτε υπάρχουν αντιθέμενες απόψεις να δημοσιοποιούνται ισοβαρώς, η κάθε ομάδα να έχει την ευθύνη της απόψης της.
- Να γίνει βήμα ελεύθερης έκφρασης, οπότε η συντακτική συνέλευση θα έχει καθαρά διεκπεραιωτικό ρόλο και δεν θα καταθέτει απόψεις ως τέτοια, ούτε θα έχει καμμία ευθύνη πέρα από τα πρακτικά και τεχνικά ζητήματα.
- Να γίνει μέσο έκφρασης μιας χαλαρής συνεργασίας μεταξύ ομάδων και συντρόφων με μίνιμουμ συμφωνίες πάνω σε συγκεκριμένα πολιτικά ζητήματα. Η συντακτική συνέλευση θα μπορεί να υιοθετεί δημόσια πολιτικές θέσεις και να παίρνει πρωτοβουλίες πολιτικής δράσης, εναρμονισμένη με τις προηγούμενες συμφωνίες και θα κρίνεται με βάση αυτές.
- Να γίνει μέσο έκφρασης ενός σαφώς καθορισμένου αντιεξουσιαστικού πολιτικού ρεύματος, κάτι που προϋποθέτει μάζεψιμου πολιτικές συμφωνίες σε κεντρικά ζητήματα. Σε αυτή την περίπτωση η συντακτική συνέλευση θα οφείλει να παίρνει πολιτικές θέσεις για τα τρέχοντα ζητήματα, καθώς και να αναλαμβάνει πολιτικές πρωτοβουλίες μεγαλύτερου βεληνεκούς, ανάλογες με τις μάζεψιμου συμφωνίες, με

βάση τις οποίες θα κρίνεται.

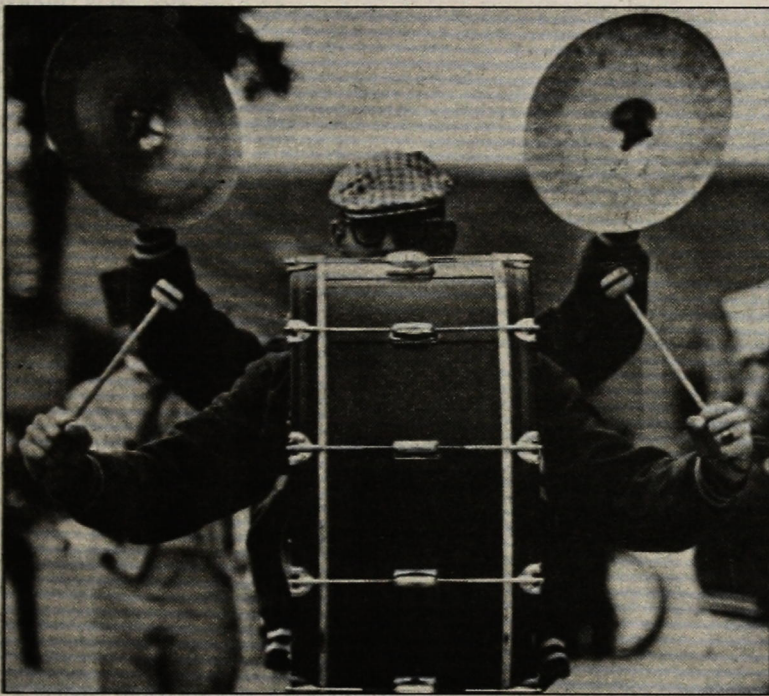
Η εφημερίδα, και στις τέσσερις παραπάνω εκδοχές, θα είναι ανοιχτή σε δημοσίευση πολιτικών (και άλλων) κειμένων που θα της απευθύνονται.

★

Το Σεπτέμβρη του 1995 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η πανελλαδική συνάντηση για τον επαναπροσδιορισμό της εφημερίδας. Είχαν προηγηθεί συναντήσεις και συζητήσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αλλά και σε άλλες πόλεις. Στην πανελλαδική συνάντηση συμμετείχε μεγάλος αριθμός ατόμων που ενδιαφέρονταν για την εφημερίδα, με διαφορετικούς τρόπους και για διαφορετικούς λόγους. Ήταν επίσης παρόντες και πολλοί/ές που ήθελαν

οποία αντιμετώπιζε το εγχείρημα ένα μέρος των μελών της εφημερίδας, καθώς το ΑΛΦΑ συνέχισε να βγαίνει κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Αναδείχθηκε όμως με μεγενθυμένο τρόπο και το προβληματικό πλαίσιο της λειτουργίας της, καθώς, κάτω από εκείνες τις τρομακτικές πιέσεις, άνθρωποι που δεν είχαν συγκεκριμένες πολιτικές συμφωνίες (ή αμοιβαία αναγνωρισμένες διαφωνίες) έπρεπε να πάρουν γρήγορα πολιτικές θέσεις απέναντι σε πολύ σημαντικά γεγονότα. Ήταν αναμενόμενο επομένως αρκετές από αυτές τις θέσεις να είναι λανθασμένες. Το να υιοθετούνται κάποτε κάποιες λάθος επιλογές είναι, ας πούμε, "λογικό" και "φυσικό". Ανθρώπινο. Αυτό όμως συνέβαινε σε ένα έντυπο που, εκ των πραγμά-

Βάσεις για ένα κριτικό απολογισμό

να δουν τι θα γίνει. Η ίδια η συντακτική συνέλευση του ΑΛΦΑ δεν κατέθεσε κάποια συγκεκριμένη πρόταση, ούτε είχε κάποια επεξεργασμένη άποψη. Ουσιαστικά δεν πάρθηκε κάποια συγκεκριμένη απόφαση για το μέλλον της εφημερίδας. Από αρκετούς/ές εκφράστηκε μια προτίμηση για την τρίτη εκδοχή, όπως περιγράφηκε παραπάνω, χωρίς όμως να γίνονται σαφή τα σημεία συμφωνίας ή τα ζητήματα πάνω στα οποία θα έπρεπε να γίνει συζήτηση για να επιτευχθούν οι πιθανές μίνιμουμ συμφωνίες. Αποφασίστηκε έτσι να κυκλοφορήσει ένα εσωτερικό δελτίο προβληματισμού για να αποσαφηνισθούν οι προθέσεις και οι στόχοι. Η συντακτική συνέλευση, σε πρώτη τουλάχιστον φάση, θα συνέχιζε το συγκεκριμένο ρόλο της.

★

Στον καταγισμό των γεγονότων που ακολούθησε, η έκδοση του εσωτερικού δελτίου δεν στάθηκε δυνατή. Μέσα από τα γεγονότα που ακολούθησαν, αναδείχθηκε, από τη μια μεριά, η αποφασιστικότητα με την

των, αποκτούσε κεντρικό ρόλο. Και το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν πως ούτε οι λανθασμένες επιλογές μπορούσαν να κριθούν αποτελεσματικά, ούτε οι σωστές να εκτιμηθούν ουσιαστικά, γιατί ήταν θολό το γενικότερο πλαίσιο, η κατεύθυνση και οι στόχοι μέσα στους οποίους πάρθηκαν.

Μια ενέργεια αποκτά διαφορετική βαρύτητα και σημασία ανάλογα με το σύνολο ενεργειών στο οποίο εντάσσεται. Κάτι που είναι θετικό όταν κινείται σε μια κατεύθυνση, δεν είναι απαραίτητα θετικό όταν κινείται σε μια άλλη (και το αντίστροφο). Αλλά ούτε μια μεμονωμένη ενέργεια (εκτός από ακραίες εξαιρέσεις) ούτε το σύνολο μπορούν να κριθούν πραγματικά όταν οι χειρισμοί είναι σκεπασμένοι από την έλξη σαφήνειας.

Υπήρξαν λοιπόν (μέσα και έξω από την εφημερίδα) τακτικές συμμαχίες χωρίς στρατηγικές συμφωνίες. Συμπλέαμε, ίσως όχι τυχαία, αλλά με μεγάλες δόσεις αυτονόητων, που στη συνέχεια αποκάλυψαν πολλές εκπλήξεις. Με άλλα λόγια, αρκετοί άνθρωποι βρεθήκαμε να προχωρούμε μαζί, χωρίς να έχουμε συζητήσει για το που πάμε.

★

Από την άλλη μεριά, μέσα στην εξέλιξη των γεγονότων, ένας σημαντικός αριθμός ανθρώπων, μέσα και έξω από την εφημερίδα, βρέθηκε κοντά και κατέληξε σε κάποιες αρχικές συμφωνίες ή τουλάχιστον αναζητήσεις και προβληματισμούς, κάτι που φαινόταν και στα φύλλα της εφημερίδας (αποτέλεσμα αυτών των ζυμώσεων μέσα από τα γεγονότα ήταν και η συγκρότηση της συντακτικής συνέλευσης Θεσσαλονίκης, με αρκετές συμφωνίες σε κεντρικά ζητήματα). Ενώ όμως αυτές οι ζυμώσεις είχαν γίνει σε περιορισμένους κύκλους, ως αποτέλεσμα της διαλεκτικής των γεγονότων, δεν είχαν γίνει ούτε με διεξοδικό τρόπο στο εσωτερικό της εφημερίδας, ούτε με συλλογικό τρόπο σε όσους αισθάνονταν και στέκονταν κοντά της. Στο εσωτερικό της εφημερίδας δεν έγιναν γιατί το βάρος της εβδομαδιαίας έκδοσης, σε συνδυασμό με όσα προηγήθηκαν, έκανε ουσιαστικά αδύνατη μια οργανωμένη, διεξοδική συζήτηση. Αυτό με τη σειρά του μετέφερε ένα ανάλογο κλίμα και στον κόσμο που βρισκόταν κοντά στο ΑΛΦΑ. Έτσι, την περίοδο της άνοιξης του '96, οι αποφάσεις στην εφημερίδα παίρνονταν ουσιαστικά με βάση τις εκάστοτε ισορροπίες και συσχετισμούς, στο εσωτερικό του ΑΛΦΑ αλλά και ευρύτερα, χωρίς συλλογικές διαδικασίες ζύμωσης και τριβής, μερικές φορές χωρίς καν διαδικασίες συνέλευσης. Παράλληλα, ο λεγόμενος "ανοιχτός χαρακτήρας" της εφημερίδας συνέχιζε να υπάρχει, φτάνοντας στα όρια του φιλελεύθερου πλουραλισμού (βλ. αναρχοχριστιανικό πρωτοσέλιδο το Πάσχα). Και όλα αυτά, ενώ δεν παρουσιάζονταν μέσα από το ΑΛΦΑ όλες οι απόψεις για όλα τα ζητήματα, όχι γιατί η εφημερίδα τις λογόκρινε, αλλά απλούστατα γιατί πολλές ομάδες δεν της απευθύνονταν και τα μέλη της εφημερίδας δεν είχαν ούτε το χρόνο ούτε τις δυνατότητες για να τρέχουν να βρίσκουν κατατεθειμένες τις διαφορετικές απόψεις. Αυτός ήταν ένας ακόμα παράγοντας δημιουργίας συγκεκριμένης εικόνας.

Η επιβαλλόμενη συζήτηση στους κόλπους της εφημερίδας είχε προβλεφθεί για το καλοκαίρι που μας πέρασε, όμως τα όσα συνέβησαν εμπόδισαν και ανέβησαν τη διεξαγωγή της, κάνοντάς την συγχρόνως ακόμα πιο επιτακτική.

★

Αν αυτό το κείμενο φαίνεται κάπως γενικόλογό, δεν είναι γιατί θέλει να αποφύγει συγκεκριμένες συζητήσεις για συγκεκριμένα ζητήματα και λάθη του παρελθόντος, δεν είναι γιατί θέλει να αποφύγει την αυτοκριτική. Θέλουμε τον επαναπροσδιορισμό του ΑΛΦΑ και σε αυτή την κατεύθυνση η κριτική και η αυτοκριτική είναι αναγκαίες. Πρέπει όμως να γίνονται σε κάποια βάση. Πρέπει λοιπόν πρώτα να χαράξουμε τις γενικές γραμμές, να ορίσουμε το πλαίσιο ώστε η κριτική και η αυτοκριτική να έχουν νόημα. Έτσι το κείμενο αυτό επιδιώκει να είναι όχι γενικόλογό αλλά γενικό, ώστε να μπορέσουμε στη συνέχεια να συζητήσουμε με ουσιαστικό τρόπο τα ειδικότερα ζητήματα.

★

Δεν θέλουμε όμως να δώσουμε μια μελανή μόνο εικόνα, γιατί αυτή δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Υπάρχουν πολλά πεδία στα οποία το ΑΛΦΑ ήταν επιτυχημένο. Η ίδια η σταθερότητα και συνέχεια

της ύπαρξής του, έστω με τα προβλήματά του, απέδειξε ότι είναι επιτυχή η αυτοοργάνωση (χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι το ΑΛΦΑ αποτελεί το μοναδικό ή το καλύτερο εγχείρημα αυτοοργάνωσης). Το στοίχημα της αντιπληροφόρησης κερδήθηκε, απαιτώντας φυσικά πάρα πολύ δουλειά. Δημιουργήθηκε ένα ευρύ δίκτυο αντιπληροφόρησης και επαφών, τόσο στην Ελλάδα όσο και με το εξωτερικό. Η εβδομαδιαία επικοινωνία ανέδειξε δυναμικό, δίνοντας σε πολύ κόσμο, κυρίως από την επαρχία, την ευκαιρία και το ερέθισμα να έρθει σε επαφή, αλλά ανέδειξε και τις προαναφερθείσες αδυναμίες. Αν δεν αντιμετωπίσουμε αυτές τις αδυναμίες δεν θα μιλάμε πλέον για επικοινωνιακό δίκτυο αλλά για μια θεσμοθετημένη σύγχυση. Αποδείχτηκε βέβαια ότι η κοινωνική απεύθυνση δεν μπορεί να επιτευχθεί αποκλειστικά από τις στήλες μιας εφημερίδας, αλλά απαιτούνται ευρύτερες πρωτοβουλίες σύνθετης δραστηριότητας.

Εκεί που απέτυχε το ΑΛΦΑ, (μια αποτυχία προδιαγεγραμμένη, που επιταχύνθηκε από προσωπικούς χειρισμούς ή επιλογές, ήταν πάντως αναπόφευκτη) είναι στο ότι ουσιαστικά θέλησε να υπάρξει ως αντανάκλαση ολόκληρου του "χώρου". Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για αποτυχία εκπλήρωσης στόχων, γιατί η σύγχυση και τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν είναι σαφώς αντανάκλαση του "χώρου" (βεβαίως όσοι ξεκίνησαν την εφημερίδα άλλα είχαν στο μυαλό τους). Πρόκειται όμως σίγουρα για μια αποτυχημένη αρχική επιλογή.

★

Και επειδή μπορεί να έχουν δημιουργηθεί παρανοήσεις, διευκρινίζουμε πως όταν λέμε ότι δεν θέλουμε η εφημερίδα να αποτελεί αντανάκλαση του "χώρου", δεν σημαίνει πως θέλουμε το ΑΛΦΑ να γίνει η ομάδα, το καθοδηγητικό όργανο, η έντυπη πρωτοπορία του "χώρου". Ούτε όμως θέλουμε να είμαστε μια ακόμα ομάδα του κατατεμαχισμένου και αντιμαχόμενου "χώρου", αυτής της μικροπολιτικής Βοσνίας. Επίσης δεν αρκεί να λέμε ότι το ΑΛΦΑ δεν είναι δικό μας, πρέπει και να λέμε ποιανού είναι. Το ΑΛΦΑ δεν θα είναι μια προσωπική μας υπόθεση (και με τις δύο έννοιες: 1) ούτε μια υπόθεση για την οποία τρέχουμε μόνο εμείς, 2) ούτε μια υπόθεση που τη χειριζόμαστε με προσωπικό τρόπο) μόνο όταν προσδιοριστούν τα πολιτικά του χαρακτηριστικά, τότε δηλαδή που δεν θα ανήκει σε εμάς γιατί θα ανήκει σε κάποιες ιδέες και στο κίνημα που προσπαθεί να τις υλοποιήσει, απέναντι στο οποίο οι εκάστοτε διαχειριστές του ΑΛΦΑ θα πρέπει να λογοδοτούν. Θέλουμε να συμμετέχουμε σε ένα πολιτικά καθορισμένο ρεύμα αντιεξουσιαστικής σκέψης και πρακτικής. Δεν θέλουμε τη μετατροπή της συντακτικής συνέλευσης σε πολιτική ομάδα, αλλά σε διαχειριστική επιτροπή ενός μέσου αντιπληροφόρησης, διάλογου και κριτικής που θα κινείται στα πλαίσια ενός προσδιορισμένου ρεύματος του αναρχικού αντιεξουσιαστικού χώρου. Θέλουμε το ΑΛΦΑ να γίνει τμήμα και ένα από τα εργαλεία του κινήματος για την αυτοοργάνωση, για την επανόρθωση της καθημερινής ζωής. Αλλά για πιο κίνημα μιλάμε; Αυτό είναι το θέμα του επόμενου κειμένου...

Συντακτική συνέλευση
ΑΛΦΑ Θεσσαλονίκης

ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ:

Αντίσταση και προοπτικές στην Ευρώπη

α' μέρος

Σχέδιο προερχόμενο από τη συζήτηση με θέμα:
 "Νεοφιλελευθερισμός, οικονομική θεωρία
 ή κοινωνικός σχεδιασμός;"
 Βερολίνο, 31 Μάη 1996

I

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Α. Σκέψεις

Θέλουμε να συμβάλλουμε σε μια ανάλυση του νεοφιλελευθερισμού που θα βοηθούσε να συνδεθούν διαφορετικοί τοπικοί αγώνες. Χρειάζεται να κατανοήσουμε τα γενικά χαρακτηριστικά της εποχής μας, τόσο τα όρια των σημερινών τοπικών αγώνων, όσο και των πρωτοεμφανιζόμενων νέων δυνατοτήτων. Μια πρώτη προσπάθεια είναι αυτό το κείμενο για τη Διαγαλαξιακή Συνάντηση στα τέλη του Ιούλη, που διευκρινίζει τις πλευρές του ζητήματος με τις οποίες θέλουμε να ασχοληθούμε στο μέλλον. Πρακτικά αυτό το κείμενο έχει σταλεί σε 70 περίπου ενδιαφερόμενους, άτομα και ομάδες, που δήλωσαν το ενδιαφέρον τους στο Βερολίνο. Όλοι μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτό το κείμενο σύμφωνα με τις προσωπικές τους απόψεις και εμπειρίες. Επίσης, προσθέστε ερωτήματα τα οποία θα 'πρεπε να συζητηθούν και όψεις της ανάλυσης που δεν είναι ξεκάθαρες ή λείπουν.

Β. Δράση

Πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό, αυτή μας η προσπάθεια να σκεφτούμε τρόπους για να ξεπεράσουμε τα όρια των τοπικών μας οραμάτων και του ορίζοντα του νεοφιλελευθερισμού, να συνοδεύεται από πράξεις. Αυτές θα μας δώσουν το κουράγιο να σκεφτούμε καλύτερα και μακρύτερα και να κατευθύνουμε τις σκέψεις μας μακριά από αφηρημένα ζητήματα προς πραγματικές πολιτικές προοπτικές. Έτσι θα μπορέσουμε να ελέγξουμε την ορθότητα της ανάλυσης μας, να δούμε τις αντιδράσεις των ανθρώπων κ.τ.λ. Για χρόνια η ριζοσπαστική δράση είχε εγκαταλείψει τα δυσκολότερα πεδία, όπως της εργασίας και της γενικής οικονομικής πολιτικής. Οι αγώνες μας είχαν γενικά περιοριστεί σε πιο συγκεκριμένα ζητήματα, οικολογία, στέγη, γυναικείοι αγώνες, αντιρατσισμός, κ.τ.λ. Οι προτεινόμενες κινήσεις σηματοδοτούν τη θέλησή μας να συσχετίσουμε αυτούς τους αγώνες με κεντρικά και σημαντικά ζητήματα, όπου τα κεντρικά νεοφιλελεύθερα δόγματα μένουν πρακτικά αναμφισβήτητα.

Προτείνουμε ταυτόχρονες κινήσεις ενάντια σε κεντρικούς συμβολικούς στόχους: την ίδια μέρα σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις (για παράδειγμα κάθε τρίτο μήνα, αρχίζοντας από μια Κυριακή του Φθινοπώρου). Οι στόχοι θα είναι διαλεγμένοι έτσι ώστε να ρίχνουν φως στη βαρύτητα των τοπικών ή των παγκόσμιων προβλημάτων (π.χ το χρηματιστήριο, το πανεπιστήμιο, το πρόβλημα της περιθωριοποίησης, τη κατάσταση των μεταναστών και των προσφύγων) ή στις γενικές όψεις της νεοφιλελεύθερης επιχειρηματολογίας ("ανταγωνιστικότητα", "ελευθερία της αγοράς" κ.λ.π.). Κάθε φορά θα είναι μια νέα ευκαιρία να δώσουμε ένα στίγμα της ανάλυσης μας και να δείξουμε πως κάτω από την παγκόσμια λογική του νεοφιλελευθερισμού τα θύματά του υποφέρουν σε όλο τον κόσμο. Ο συντονισμός της δράσης σε όλη την Ευρώπη θα επιτρέψει ακόμα και σε μι-

κρές ομάδες να συμμετέχουν με ενέργειες που θα φαίνονταν ασήμαντες αν ήταν απομονωμένες. Ταυτόχρονα, αυτές οι ενέργειες θα είναι μια ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με άλλες ομάδες που κινούνται σε συγκεκριμένους χώρους (φοιτητές, μειονότητες κ.λ.π.). Κάθε ομάδα φυσικά θα μπορεί να αποφασίσει μόνη της τον τρόπο που θα δράσει, την καλλιτεχνική του διάσταση κ.τ.λ.

Οι ενέργειες αυτές θα υποστηρίζονται από την ανάλυσή μας, όπως και από ένα κοινό επαναλαμβανόμενο σύμβολο (ίσως κάτι σαν

Αγαπητοί φίλοι,

(...)Αυτή είναι μια πρώτη προσπάθεια για να δοθεί μια συγκεκριμένη μορφή στη συζήτησή μας. Αυτό το κείμενο είναι πρώτα από όλα για το "Reader", το ντοσιέ που θα σταλεί στην Chiapas στο τέλος του Ιούλη, και που επιχειρεί να συνθέσει τα αποτελέσματα του Βερολίνου.

Ας το θεωρήσετε απλά ένα πρώτο προσχέδιο. Ξέρουμε ότι απέχει πολύ από το να είναι ικανοποιητικό. Ο χρόνος περνά γρήγορα και έτσι δεν καταφέραμε να σας στείλουμε αυτό το κείμενο νωρίτερα, έτσι ώστε να ενσωματώσετε τις κριτικές και τις προτάσεις σας πριν την Διαγαλαξιακή. Πήραμε την πρωτοβουλία να προτείνουμε σε βάση διαλόγου το συγκεκριμένο κείμενο. Όπως και νά 'ναι, η ιδέα δεν είναι να καταλήξουμε σε μια ακριβή συμφωνία σε όλα τα επιμέρους θέματα ενός "μανιφέστου" αλλά να ξεκινήσουμε ένα διάλογο μεταξύ των ανθρώπων σε όλη την Ευρώπη που αισθάνονται ότι στόχος μας πρέπει να είναι η καρδιά του κτήνους. Όλοι αισθανόμαστε ότι υπάρχει δυναμικό. Ο αριθμός των ανθρώπων που ήρθε στο Βερολίνο αυτό απέδειξε. Τι σκέφτεστε για αυτή την πρόταση; Πώς φαντάζεστε να αντιμετωπίζονται αυτά τα προβλήματα;

Θα σας ξαναγράψουμε το Σεπτέμβρη, ελπίζοντας να έχουμε λάβει την απάντησή σας μέχρι τότε. Τότε θα στείλουμε και τις διευθύνσεις από όλους τους συμμετέχοντες σε αυτό το διάλογο, έτσι ώστε το δίκτυο να αρχίσει να λειτουργεί. Έχουμε συγκεντρώσει περίπου 100 διευθύνσεις από τη συνάντηση στο Βερολίνο. Θα θεωρήσουμε ότι όσοι δεν ανταποκριθούν μέχρι το τέλος του Οκτώβρη δεν ενδιαφέρονται για τη συνέχεια.

Είναι αυτό το φαινομενικά δονκιχωτικό σχέδιο η κατάλληλη απάντηση στο "Ya basta" που μας έφερε κοντά;

Ενημερώστε μας

ΕΠΑΦΕΣ:

Ελβετία: Viva Zapata (για τον Olivier)
 cp 1135, ch-1211
 Geneve, Switzerland
 tel 00-4122-7347464

νάντια στη πατριαρχική κυριαρχία, τη καταστροφή της φύσης ή τον μιλιταρισμό. Η επιλογή να ξεκινήσουμε επικεντρώνοντας στο καπιταλισμό μπορεί να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι στην κοινωνία μας όλα αυτά τα κινήματα χειραφέτησης πρέπει να αντιμετωπίσουν το σκληρό νόμο της συγκεντρώσεως του κεφαλαίου. Το κεφάλαιο εργαλειοποιεί όλη την κοινωνία, όχι μόνο τις οικονομικές σχέσεις (αρκεί να σκεφτούμε τη γυναικεία εργασία έξω από τις μισθωτές σχέσεις εργασίας για παράδειγμα).

Χρησιμοποιούμε μ' αυτό το τρόπο, η κριτική στο κεφάλαιο δεν είναι μια αφηρημένη θεωρία, δεν είναι μονοδιάστατη. Η απελευθέρωση από τα δεσμά της καπιταλιστικής λογικής μπορεί να δώσει μια νέα λογική στους αγώνες ενάντια σ' όλα τα είδη καταπίεσης. Τέλος, θέλουμε να δώσουμε έμφαση στο γεγονός ότι ελπίζουμε να δεχτούμε και τα δικά σας κείμενα που θα με-γενθύνουν, κριτικάρουν κι εμπλουτίζουν αυτό το πρώτο κείμενο.

Ευτυχώς η κοινωνία και ο κόσμος είναι πολύ πιο ποικιλόχρωμοι απ' ό,τι η αντίληψη που έχουμε για αυτούς.

Γενεύη, 5 Ιουλίου 1996

Α) Μια αναγκαία ανάλυση: Τι είναι καινούργιο στο νεοφιλελευθερισμό;

1) ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ, ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Δεν χρησιμοποιούμε τη λέξη "νεοφιλελευθερισμός" για να αποφύγουμε τη λέξη-ταμπού "καπιταλισμός" αλλά για να αναλύσουμε και να αντισταθούμε με καλύτερο τρόπο στη μοντέρνα του μορφή. Είναι μια συγκεκριμένη μορφή καπιταλισμού, ανταποκρινόμενη αρχικά στο κύμα της παγκοσμιοποίησης που προοδευτικά αχρήστευσε το σοσιαλδημοκρατικό καπιταλισμό της δεκαετίας '70-80. Στην αρχή της δεκαετίας του '90 η κατάρρευση του "σοσιαλισμού" επέτρεψε στο καινούριο σύστημα να αναγγείλει στον εαυτό του το "τέλος της ιστορίας". Ο πόλεμος του κόλπου εγκαινίασε πολιτικά τη νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Αργότερα οι συνθήκες GATT, Maastricht, NAFTA βάθυναν τη διαδικασία.

2) ΝΕΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Η μεγάλη ανάπτυξη του αυτοματισμού και της "έξυπνης τεχνολογίας" δημιούργησαν μια ριζικά νέα κατάσταση στην οποία οι νέες επενδύσεις μειώνουν τις θέσεις εργασίας αντί να δημιουργούν νέες. Η παγκοσμιοποίηση έφερε μια τεράστια αύξηση στη κινητικότητα του κεφαλαίου. Η συγκεντρωσή του σε παγκόσμιο επίπεδο σε πολυεθνικά μονοπώλια, η ανάπτυξη μιας τερατώδους οικονομικής ψευδαίσθησης, η καθολική κυριαρχία της εικονικής έναντι της πραγματικής οικονομίας. Το κεφάλαιο αυξάνει τα κέρδη του κόβοντας τους μισθούς αλλά είναι ανίκανο να προκαλέσει τόσο ανάπτυξη όση χρειάζεται για να ξεπεράσει τις τάσεις οικονομικής ύφεσης.

Η παγκόσμια αγορά έχει ήδη φτάσει τα όριά της (καμία πλέον αποικία στο νότο προς επέκταση). Ακόμα ελπίζουν να πουλήσουν corn flakes και αυτοκίνητα στις προνομιούχες ελίτ του Νότου, αλλά και αυτό θα φτάσει στα όριά του γρήγορα.

3) Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Οι εθνικές πολιτικές έχουν περιοριστεί στην προσπάθεια να υποτάξουν τις εθνικές οικονομίες στις ανάγκες του διεθνούς ανταγωνισμού: προγράμματα λιτότητας που έχουν υποδειχθεί από το ΔΝΤ κ.λ.π. Ο παραδοσιακός ρόλος των κρατών σε ρυθμιστών του καπιταλισμού (έλεγχος των πιστώσεων, καθορισμός των ανταλλακτικών αξιών, επενδύσεων, κ.λ.π.) έχει δραστικά αποδυναμωθεί.

τον "Superbarrio"* στη πόλη του Μεξικού). Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον κυρίαρχο μύθο του νεοφιλελευθερισμού με ένα δικό μας. Χρειαζόμαστε ξεκάθαρες ιδέες αλλά και εντυπωσιακές εικόνες που θα σπάσουν την επιβαλλόμενη συναίνεση. Για παράδειγμα, θα μπορούσαμε να έχουμε ένα κοινό μυστικό ήρωα: "Ο Durito και η Felicita, ο φόβος και ο τρόμος του νεοφιλελευθερισμού, χτύπησαν πάλι σήμερα στή ..... αντιδρώντας στο νεοφιλελεύθερο σχέδιο για.....".

Ένα παράδειγμα: στη Γενεύη, μια μικρή ομάδα ανθρώπων, μπροστά σε δημοσιογράφους και τηλεοπτικά συνεργεία, κατέλαβαν το χρηματιστήριο έτσι ώστε να ανακοινώσουν τη συμμετοχή τους στη Διαγαλαξιακή και τη δέσμευσή τους για κινητοποιήσεις ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό στην Ελβετία. Η βίαιη αντίδραση των ανθρώπων της ασφάλειας του Χρηματιστηρίου μετέτρεψε το γεγονός σε μια θεαματική μάχη με τα κρέατα και τα κόκκαλα που είχαμε φέρει για να διακοσμήσουμε την είσοδο. Το γεγονός προκαλεί ακόμα αντιδράσεις και έστειλε πο-

λύ ξεκάθαρα το μήνυμα ότι υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να αρχίσουν να παρεμβαίνουν σε τέτοια ζητήματα και να πουν "Ya Basta"! Ταυτόχρονα μια άλλη ομάδα "Ζαπατίστας" διαδήλωσε μπροστά στη κεντρική τράπεζα της Βέρνης. Φανταστείτε να μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό σε πόλεις σε όλη την Ευρώπη!

II

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΣΙΕ "ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ: ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ"

Το γεγονός ότι διαλέξαμε να αναλύσουμε την καταπίεση που δεχόμαστε με τους όρους του νεοφιλελευθερισμού δεν σημαίνει ότι τους θεωρούμε την απαρχή όλων των σχέσεων κυριαρχίας. Παρ' όλα αυτά ο καπιταλισμός χρησιμοποιεί και λειτουργεί μ' όλες αυτές τις σχέσεις. Κινήματα χειραφέτησης μπορούν να ξεπηδήσουν από αγώνες ε-

Το κεφάλαιο έχει την ομολογημένη πρόθεση να αρπάξει και να ιδιωτικοποιήσει όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, επειδή χρειάζεται να βρεί νέες "αγορές", να επενδύσει, εξαφανίζοντας κάθε άλλο τύπο κοινωνικής δραστηριότητας προς όφελος των εμπορικών σχέσεων. Υπάρχει μια γενική απολιτικοποίηση, δεν υπάρχει καμιά πολιτική συζήτηση, κανένα σχέδιο για την κοινωνία. Η ίδια η ιδέα του πολίτη με τον παγκόσμιο ορίζοντά της είναι κενή περιεχομένου.

4) ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι άνδρες ελέγχουν το 90% του παγκόσμιου νομισματικού εισοδήματος και το 99% οποιασδήποτε χρηματικής περιουσίας. Αλλά η περισσότερη δουλειά σε παγκόσμια κλίμακα γίνεται δωρεάν από γυναίκες.

Η οικονομική ύφεση και οι περικοπές των κοινωνικών εξόδων χτυπούν ιδιαίτερα τις γυναίκες. Η συγκέντρωση της δύναμης και οι ιδιωτικοποιήσεις σημαίνουν ακόμη περισσότερη δύναμη στα χέρια των ανδρών. Σπάνια υπάρχει γυναίκα σε πολυεθνική διοικητική θέση, αντίθετα οι "Ζώνες Ελευθέρου Εμπορίου" και οι υπόλοιπες νέες αποκεντρωμένες διαρθρώσεις της παραγωγής κάνουν ιδιαίτερα μαζική χρήση γυναικών σε συνθήκες αναπόδραστης σκλαβιάς.

Η νεοφιλελευθερη θεωρία, όπως και άλλες κοινωνικές θεωρίες, έχει αφηρημένες και γενικές κοινωνικές κατηγοριοποιήσεις που αναφέρονται πάνω από όλα στην ανδρική πραγματικότητα. Δαπάνες που ανταποκρίνονται τις γυναικείες πραγματικότητες αντιμετωπίζονται σαν περιττά προγράμματα και κόστος. Από την άλλη πλευρά, έξοδα όπως ο στρατιωτικός προϋπολογισμός δεν αντιμετωπίζονται ανάλογα.

Οι αρνητικές συνέπειες του νεοφιλελευθερισμού χτυπούν παγκοσμίως ιδιαίτερα τις γυναίκες:

- Βία (στο σπίτι, στις πόλεις, στον πόλεμο κ.λ.π.).
- Η μειωμένη οικονομική δύναμη σημαίνει ακόμη περισσότερο μειωμένη πολιτική δύναμη, ακόμα λιγότερα δικαιώματα και περισσότερη εξάρτηση από τους άνδρες.
- Περισσότερες διακρίσεις (στη παιδεία, στους μισθούς, στην ανεργία κ.λ.π.).
- Έκρηξη της πορνείας και της εμπορίας γυναικείας εργασίας σε παγκόσμια κλίμακα.
- Η πλειονότητα των προσφυγικών ρευμάτων αποτελείται από γυναίκες.
- Κ.λ.π.

5) ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ο νεοφιλελευθερισμός είναι, τουλάχιστον κατά ένα μέρος, μια απάντηση στους λαϊκούς αγώνες του '60 και '70 που έκαναν τη συγκέντρωση του κεφαλαίου όλο και πιο δύσκολη κάτω από το σοσιαλδημοκρατικό σύστημα στο Βορρά. Είναι επίσης ένας αποτελεσματικός τρόπος για να επαναφέρουν την αποικιοκρατία στους ανθρώπους του Νότου και της Ανατολής που είχαν αγωνιστεί να απελευθερωθούν και είχαν κάνει κάποια πρόοδο προς μια ανεξάρτητη ανάπτυξη. Είναι προς το παρόν ένα εξαιρετικά προγραμματισμένο και κεντρικά διευθυνόμενο σύστημα. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ) μπορεί να ακυρώσει εθνικούς νόμους. Τα προγράμματα λιτότητας Βορρά και Νότου ακολουθούν ακριβείς ντιρεκτίβες των ΠΟΕ, ΔΝΤ, κ.λ.π. Αυτές μπαίνουν σε σαφείς λεπτομέρειες, όπως για παράδειγμα οι περιορισμοί στην ανώτατη παιδεία με μαζικές αυξήσεις στα διδάκτρα, συμποτάζ στις δημόσιες υπηρεσίες υγείας, μείωση των δικαιωμάτων των ανέργων κ.λ.π.

Τα μέλη της ανεπίσημης παγκόσμιας κυβέρνησης σφαιρότητα περιμένουν τη βία που γεννούν τέτοιες πρακτικές και χωρίς αμφιβολία σχεδιάζουν το πως θα τις εκτρέψουν προς ανώδυνους προς αυτούς στόχους, ιδιαίτερα φυλετικούς και εθνικούς. (Αυτό είναι ένα γενικό φαινόμενο ιδιαίτερα εμφανές στις ΗΠΑ, την πρώην Γιουγκοσλαβία ή τη Γαλλία).

6) ΤΟ ΜΕΜΟΝ;

Δημιουργούν παγκόσμια μονοπώλια που έχουν τεράστια κέρδη. Η αναλογία τους στην παγκόσμια αγορά εκρήγνυται αν και ο αριθμός των ανθρώπων που μπορούν να αγοράσουν συρρικνώνεται. Δεν έχουν κανένα λόγο να σταματή-

σουν και δε θα μπορούσαν ακόμη και αν το ήθελαν. Ιστορικά το κεφάλαιο ποτέ δεν έχει αυτοπεριοριστεί. Μόνο η αντίσταση "εκπολιτίζει" το κεφάλαιο. Αν αυτή δεν μπορεί να οργανωθεί, τότε, όπως στο παρελθόν, θα υπάρξει αυξανόμενη βία, καταστροφή και πόλεμος.

Το μοντέλο μοιάζει όλο και πιο γενικευμένο. Ακόμα και το γερμανικό/σουηδικό μοντέλο της υψηλής παραγωγικότητας και των υψηλών μισθών που εμφανιζόταν ως εναλλακτικό μέχρι πρόσφατα, καταρρέει.

Βραχυπρόθεσμα, ο καπιταλισμός φαίνεται να έχει τα πράγματα κάτω από έλεγχο, όπως δείχνουν τα παραδείγματα τριών οικονομικών κρίσεων:

Η κρίση που τράνταξε την πρώτη ημερήσια διάταξη της ευρωπαϊκής κοινότητας για το κοινό νόμισμα, ήταν ξεκάθαρα μεθοδευμένη από τις Η.Π.Α, που θα προτιμούσαν το δολλάριο χωρίς αντίπαλο. Το χωρίς προηγούμενο δάνειο στο Μεξικό που σταθεροποίησε τη κρίση του, μοιάζει να δείχνει ότι είναι σε θέση να ανακαλύπτουν πιστώσεις χωρίς όρια μεγέθους προκειμένου να αντιμετωπίσουν τέτοιες έκτακτες περιπτώσεις. Δεν υπάρχει κανείς για να ξεσκεπάσει την μπλόφα τους. Τέλος, το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό νόμισμα δεν επηρεάστηκε ουσιαστικά κατά τη διάρκεια της απεργίας του Δεκέμβρη, δείχνει για άλλη μια φορά ότι η αγορά δεν είναι τόσο αυτονομημένη όσο θα ήθελαν να πιστεύουμε. Θα πρέπει να υπήρχαν πολιτικά κίνητρα στην αυτοσυγκράτηση που έδειξαν οι αγορές σε αυτή την περίπτωση.

Από την άλλη, θα μπορούσαν όλα να καταρευθούν. Στην πραγματικότητα φαίνεται ότι αυτό θα γίνει αναγκαστικά, μακροπρόθεσμα βέβαια, για τρεις λόγους: 1) Το σύστημα βασίζεται στην απεριόριστη ανάπτυξη-συσσώρευση, που είναι αδύνατη σε ένα πεπερασμένο κόσμο. 2) Δίνει όλη τη δύναμη σε οργανισμούς που αδιαφορούν τόσο για τις ανάγκες του οικοσυστήματος όσο και γι' αυτές των ανθρώπων χωρίς αγοραστική δύναμη. 3) Καταστρέφει συστηματικά περίπλοκες κουλτούρες και κοινωνικούς δεσμούς, αντικαθιστώντας τους με ένα ασταθές μίγμα εμπορικών αγαθών και σχέσεων. Γι' αυτό το λόγο, κάποιοι που δεν πιστεύουν ότι η κοινωνία μας μπορεί να αλλάξει, σκέφτονται με όρους επιβίωσης απέναντι στη βέβαιη κατάρρευση. Για αυτό το λόγο, θεωρούν ότι η συντήρηση και η ανάπτυξη εναλλακτικών αυτόνομων κοινωνικών δεσμών είναι πολύ σημαντική και βλέπουν τις κοινότητες των ζαπατίστας σαν τυχερές, από αυτή την άποψη τουλάχιστον (βλ. κείμενο Pierre Lehmann). Το σύνθημα "Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα" είναι ένα πιο επίκαιρο από ποτέ.

Β) Μορφές αντίστασης-προοπτικές

Πρέπει να κατανοήσουμε όχι μόνο πώς ο νεοφιλελευθερισμός οργανώνει την κοινωνία, αλλά και πώς οργανώνει τις δικές μας κοινωνικές σχέσεις: την υποταγή και την αντίσταση, έτσι ώστε να αναπτύξουμε προοπτικές αγώνα κάτω από τις συνθήκες του νεοφιλελευθερισμού. Πρέπει να αναγνωρίσουμε την αναγκαιότητα αμυντικών κινήσεων για να διατηρήσουμε συγκεκριμένα πλεονεκτήματα που έχουμε κερδίσει στο παρελθόν, χωρίς να έχουμε τις ψευδοσθήσεις αλλά ούτε και την επιθυμία επιστροφής στο σοσιαλδημοκρατικό καπιταλισμό. Όσο ζούμε στον καπιταλισμό, πρέπει να υπερασπιζόμαστε την εμπλοκή της πολιτικής στην οικονομία: ρύθμιση, αναδιανομή και ασφάλιση. Αλλά σε αυτούς τους αγώνες πρέπει να ξέρουμε και να λέμε ότι δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στο μοντέλο της πλήρους απασχόλησης μέσω της πλήρους ανάπτυξης κ.λ.π. Για παράδειγμα, η "επανεκπαίδευση" ή η πρόκληση επενδύσεων δεν πρόκειται να γιατρέψουν την ανεργία. Πώς μπορεί η επανεκπαίδευση να είναι αποτελεσματική όταν δεν υπάρχουν αρκετές δουλειές; Όσο για τις επενδύσεις, δεν δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας αλλά τις μειώνουν μέσω του αυτοματισμού.

Οι προοπτικές μας πρέπει να αντιτίθενται ριζικά στο νεοφιλελεύθερο όραμα, ακόμη και όταν οι αγώνες αυτοί είναι από μόνοι τους μερικοί και τοπικοί.

*Superbarrio: Ο "Σούπερ-Γεγονιάς", κατσέρ-σύμβολο των ομάδων γιγονιάς στην Πόλη του Μεξικό.

Εκλογές '96

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Οι εκλογές είναι μια αφορμή για να πεις τα πάντα. Από τη Νέα Τάξη Πραγμάτων μέχρι την κοινωνική ψυχολογία, όλα μπορούν να χωρέσουν -να στοιβαχθούν βάνουσα καλύτερα- σε μια προκήρυξη, ένα άρθρο, ή μια ολόκληρη εφημερίδα για τις εκλογές. Εκεί όπου ο εχθρός σου, η αστική δημοκρατία, υποτίθεται ότι επιτελεί την κορυφαία λειτουργία της, σου δίνεται η ευκαιρία να φέρεις τα πράγματα πάνω, κάτω, δεξιά ή αριστερά, έτσι ώστε, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα να νιώσεις κι εσύ δικαιωμένος. Πάνω από όλα σου δίνεται η δυνατότητα να αποδείξεις -έστω και μόνο στον εαυτό σου- ότι έχεις θέσεις, θέσεις αναλυτικές, διεισδυτικές, ολοκληρωμένες, συμπαγείς, θέσεις που να διακρίνονται ολιστικά τόσο από την πραγματικότητα όσο κι από την ιστορία.

Ε, τότε τι σου λείπει; Μα η κοινωνική απεύθυνση. Γιατί όσο και να μην έχουν απήχηση στην κοινωνία αυτές οι εκλογές, άλλο τόσο φαίνεται να λείπει και η αντανάκλαση του απελευθερωτικού λόγου. Γιατί ο λόγος πρέπει πρώτα να είναι πρόταση και μετά άρνηση. Ακριβώς για να μπορεί να είναι και προταγματικός. Ξεκινώντας από τις εκλογές, ως αρνηθούμε τον αρνητικό λόγο. Έτσι κι αλλιώς, η αδιαφορία είναι η πιο υγιής στάση για τις 22 του Σεπτέμβρη...

Υ.Γ. Φυσικά και στο πρωτοσέλιδο του ΑΛΦΑ θα γραφόταν ένας από τους παραπάνω τύπους κειμένων. Πρώτα όμως μια βραδυνη κουβέντα για τη διεθνή συνάντηση στο Μεξικό κι έπειτα ένας φίλος που δεν τον είδα γιατί τρέχει για το κόμμα "του", οδήγησαν σε κάτι διαφορετικό.

M.K.

Σκέψεις για την παιδεία

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

που παρέχουν αποκλειστικά εξειδικευμένη παιδεία, συντηρείται η αντίληψη ότι στόχος της παιδείας θα πρέπει να είναι η είσοδος των υποψηφίων στα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα. Για τους λόγους ακριβώς αυτούς, αν προσέξει κανείς, τα νομοσχέδια του υπουργείου για την παιδεία αντί να θέτουν, όπως λένε, τέρμα στην παραπαιδεία, αντιθέτως την ενισχύουν. Από την άλλη, με άλλοθι τις πανελλαδικές εξετάσεις, στα γενικά λύκεια κυρίως, αλλά ουσιαστικά από το γυμνάσιο, προσφέρεται στείρα εξειδικευμένη παιδεία που στρέφει το ενδιαφέρον των μαθητών στα μαθήματα της δέσμης τους και τους καλλιεργείται συστηματικά η αντίληψη ότι όλος ο ελεύθερος χρόνος πρέπει να διοχετεύεται σε δραστηριότητες του σχολείου και του φροντιστηρίου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζεται το πεδίο γνώσεων των νέων και να μειώνεται η πνευματική τους ευρύτητα. Ως εκ τούτου, μειώνεται η κριτική τους ικανότητα, γεγονός κάθε άλλο παρά αποθαρρυντικό για τις κοινωνίες που σαν βάση κοινωνικής οργάνωσης έχουν τη σχέση εξουσιαστή-εξουσιαζόμενου.

Εκτός αυτών, θα πρέπει να πνισθεί ότι μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία ερχόμαστε σε επαφή με τον εκβιασμό των απουσιών, την φοβία της τιμωρίας και τον εξαναγκασμό της παρακολούθησης μιας σειράς μαθημάτων που διδάσκονται απρόσωπα και με απαράδεκτο τρόπο.

Οι παραδόσεις των μαθημάτων δεν γίνονται με βάση τα ενδιαφέροντα, τις ανάγκες και τα ερωτήματα των εφήβων, αλλά αποτελούν μια στείρα μεταφορά γνώσεων. Ο τρόπος μελέτης που ουσιαστικά επιβάλλεται στους μαθητές στηρίζεται στην στείρα αφομοίωση και όχι στην κριτική επεξεργασία και την πειραματική επιβεβαίωση. Επίσης, ο καθηγητής που διευθύνει-διοικεί-διδάσκει, εξετάζει τους μαθητές όχι για να δει τις αδυναμίες τους και να τις αντιμετωπίσει ανάλογα, αλλά μόνο και μόνο για να τους βαθμολογή. Για παράδειγμα, η καθημερινή εξέταση των μαθητών και τα τριμηνιαία διαγωνίσματα δεν αποτελούν καθόλου μέσο κατανόησης των αδυναμιών ενός παιδιού και προσπάθειες εξάλειψής τους. Αντίθετα, χρησιμεύουν ως μέσο κάλυψης του καθηγητή για την κατάθεση της βαθμολογίας. Τα βιβλία που χρησιμοποιούνται είναι γεμάτα με επιστημονικές και ιστορικές ανακρίβειες, με σαφή σκοπό, τουλάχιστον σε ιστορικά και θεολογικά μαθήματα, την απόκρυψη των πραγματικών γεγονότων, προωθώντας συντηρητικές ιδέες, κάνοντας εθνικιστική προπαγάνδα, παραποιώντας ιστορικά γεγονότα. Γενικά, προωθούν και αναπαράγουν την αστική ιδεολογία, δημιουργώντας έτσι τα αυριανά θύματα των πάσης φύσεως δικοκύντων.

Όπως φαίνεται λοιπόν, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν προσφέρει τίποτα από όσα θα έπρεπε να προσφέρει. Αν μέσα σε όλα τα παραπάνω προβλήματα προσθέσουμε την έλλειψη παροχών για την παιδεία (με συνέπειες που μαστίζουν κυρίως ΤΕΛ, ΤΕΣ και ΤΕΙ), την έλλειψη καθηγητών, τότε αντιμετωπίζουμε το σύνολο σχεδόν των προβλημάτων της παιδείας. Παράλληλα, η παιδεία συνδέεται αναπόσπαστα με τις ανάγκες της αγοράς. Δηλαδή, υπάρχει σύνδεση του εκπαιδευτικού συστήματος με την παραγωγή, βασισμένη στους νόμους της αγοράς, τον ανταγωνισμό, την αμοιβή ανάλογα με την παραγωγικότητα και τον προσανατολισμό στη λύση των προβλημάτων της καπιταλιστικής παραγωγής, η οποία κυριαρχείται από αυτούς που έχουν τα κεφάλαια και τις επιχειρήσεις, καθώς και από το αστικό κράτος που δουλεύει γι' αυτούς. Αυτή η κατάσταση θα διαιωνίζεται για όσο καιρό ο στόχος αυτής της κοινωνίας θα είναι η δημιουργία απρόσωπων εργατών-εργαλείων.

Απέναντι στο σύνολο των προβλημάτων της παιδείας θα πρέπει να υπάρξει μια οργανωμένη μαθητική αντίδραση, η οποία να εμφανίζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί συνεχής. Θα πρέπει να υπάρξει οργάνωση του αγώνα των μαθητών από τους ίδιους τους μαθητές, μέσα από συμβούλια και γενικές συνελεύσεις οι οποίες θα έχουν χαρακτήρα αυτοοργάνωσης. Οι μαθητικές επιδιώξεις δεν θα μετουσιώνονται στην πάλη για τη βελτίωση του υλικότεχνικού εξοπλισμού των σχολικών κτιρίων, αλλά στην προσπάθεια να δείξουν σε όλους τους συμμαθητές τους ότι τα προβλήματα της παιδείας διαιωνίζονται χάρη στα μέτρα που εξαγγέλει το υπουργείο παιδείας. Άλλωστε, η παροχή παιδείας που θα βασιζόταν στην διεύρυνση του πνευματικού ορίζοντα του μαθητή και ταυτόχρονα θα του προσέφερε και τεχνική κατάρτιση, πιθανότατα θα άνοιγε νέα κανάλια σκέψης, που, φυσικά, θα οδηγούσαν στην απόρριψη του υπάρχοντος κοινωνικού συστήματος. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει πρώτ' απ' όλα να γίνει κατανοητό ότι ο αγώνας για μια καλύτερη παιδεία σχετίζεται με τον αγώνα για μια καλύτερη κοινωνία. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, οι αγώνες δεν θα έχουν ουσιαστικό αποτέλεσμα, αφού πάντα η εκπαίδευση θα βρίσκεται στα χέρια των διαχειριστών της εξουσίας, οπότε τα σχολεία θα λειτουργούν ως εργοστάσιο παραγωγής εξαρτημάτων της κρατικής μηχανής.

Αναρχική Συγκρότηση Νέων

ΓΑΛΛΙΑ:

“Είμαστε όλοι παράνομοι!”

να περιορίζεται σε μια ανθρωπιστική και συχνά παθητική υποστήριξη. Η συλλογικότητα έχει επιλέξει δύο τρόπους παρέμβασης: ενέργειες που στοχεύουν στην παρεμπόδιση του μηχανισμού απέλασης και προσπάθειες ενημέρωσης. Στόχος η παρεμπόδιση της εφαρμογής των ξενόφοβων νόμων.

Ήταν πρώτη η σοσιαλίστρια πρωθυπουργός E. Cresson που συνέλαβε το Μάη του 1991 την ιδέα των τσάρτερ της απέλασης. Από τότε οι δεξιές κυβερνήσεις την μετέτρεψαν σε καθεστώς με τουλάχιστον δύο τσάρτερ το μήνα στην Αφρική. Η σημερινή κυβέρνηση δηλώνει πως στόχος της είναι να απελαύνει περίπου 20.000 μετανάστες το χρόνο.

Διευρυμένος αγώνας

Μετά τον αγώνα των Αφρικανών της εκκλησίας Saint-Bernard, όπου την Παρασκευή 24 Αυγούστου εισέβαλλε η αστυνομία, συλλαμβάνοντας 300 από τους οποίους οι 10 έκαναν απεργία πείνας, δημιουργήθηκαν σε πολλές πόλεις συλλογικότητες για τη νομιμοποίηση όλων των “παράνομων”.

Από τις 21 Αυγούστου πραγματοποιήθηκαν πολλές διαδηλώσεις στο Aurillac, στο Bayonne, το Bordeaux, το Blois, το Evreux, το Le Mans, τη Limoges (κατάληψη της Νομαρχίας), τη Marseille, το Montpellier, τη Nantes, Nîmes, Rennes, Tours... Τα μίντια τις παρουσίασαν σαν απλές εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους καταληψίες της Saint-Bernard. Η πραγματικότητα είναι πως στις πόλεις αυτές δημιουργήθηκαν συλλογικότητες για τη νομιμοποίηση των “παράνομων”. Στη Βρετανία, υπήρξε συνεργασία μεταξύ αυτών και της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης στους βασικούς “φυγάδες”.

Αντίσταση στη ξενοφοβία του Κράτους

- Στις 26 Μάρτη 1996 η συλλογι-

κότητα καταλαμβάνει το σταθμό Sky-Rock για να απαντήσει στην παραπληροφόρηση.

- Στις 5 Απρίλη καταλαμβάνεται ο τοπικός Ο.Α.Ε.Δ.

- Στις 13 Απρίλη καταλαμβάνεται το πρακτορείο της Air-France. Πολλά συνδικάτα της Air-France ζητούν από τους εργαζόμενους να μην αποδέχονται τη μεταφορά των απελαθέντων.

- Στις 29 Μάη καταλαμβάνεται παράρτημα αστυνομικής διεύθυνσης.

- Δύο βδομάδες αργότερα καταλαμβάνεται η διοίκηση οικογενειακών παροχών καταγγέλλοντας τις συνεχείς διακρίσεις σε βάρος των αλλοδαπών ασθενών.

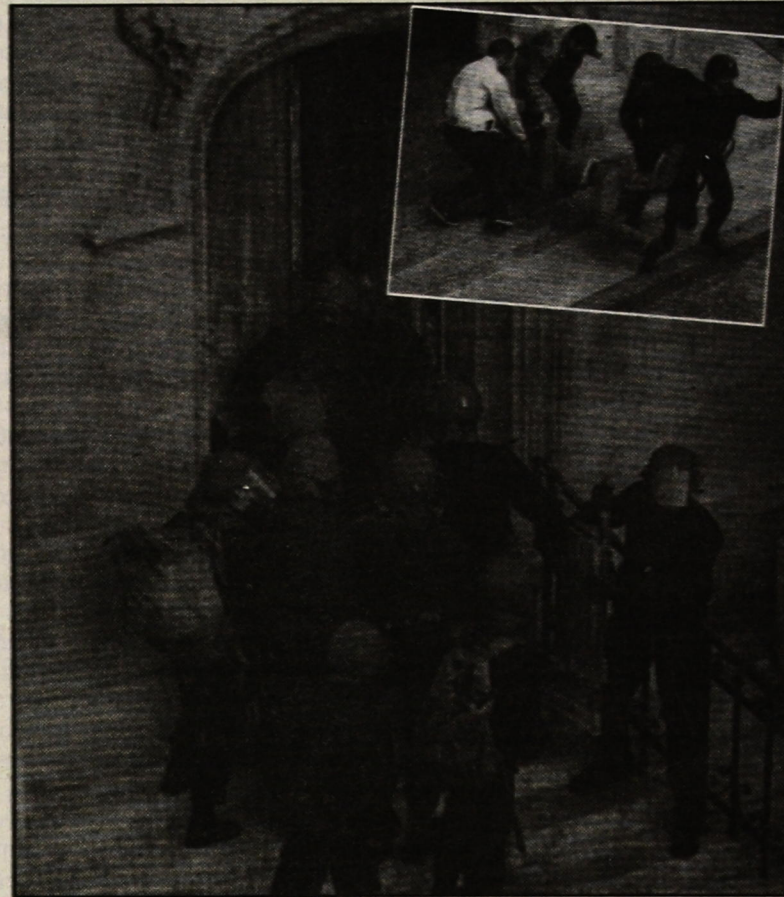
- Στις 22 Αυγούστου καταλαμβάνεται η έδρα του RPR (κυβερνών κόμμα)

Η Αστυνομία είναι παντού, η Δικαιοσύνη πουθενά

Ακολουθώντας την πολιτική των προκατόχων της την τελευταία εκκοσαστία, η κυβέρνηση Ζυπέ επαναβεβαιώνει με την εκκένωση της εκκλησίας Saint-Bernard τη βούλησή της να συνεχίσει την εγκληματοποίηση μιας κοινότητας που, πέραν της ετερογένειάς της, προσδοκά να αναγνωριστεί ως υποκείμενο δικαιωμάτων. Ποσοτώσεις μεταναστών, περιορισμός του δικαιώματος ασύλου, κώδικας εθνικότητας: πλήθος μέτρων που αποσκοπούν στην ενδυνάμωση του κοινωνικού ελέγχου.

Κλίμα που παρατηρείται και στις καθημερινές ρατσιστικές και καταπιεστικές πρακτικές όπως οι καταδόσεις (δημαρχείο, σχολεία, υπηρεσίες, νοσοκομεία, μέσα μαζικής μεταφοράς) και οι συλλήψεις (έλεγχος, προπηλακισμοί, στα σπίτια και τις γειτονιές).

Προκειμένου να τροφοδοτήσει τα δηλητηριασμένα παραληρήματα ρατσισμού του εκλογικού σώματος και να αυξήσει τη δημοτικότητα της, η πολιτική τάξη που βρίσκεται

στην εξουσία φροντίζει να εδραιώσει τη συνείδηση εθνικής ταυτότητας. Έτσι, η μετατροπή ενός πληθυσμού σε αποδιοπομπαίο τράγο συμβάλλει στη δημιουργία ενός σκιάχτρου ενάντια στο οποίο συγκεντρώνονται όλες οι πικρίες που οφείλονται στις διογκούμενες δυσκολίες της καθημερινότητας.

Η επιστροφή της SOS-Ρατσισμός, περιθωριοποιημένη ως τώρα λόγω των πρακτικών της χειραγώγησης και διαίρεσης, είναι η απόδειξη της θέλησης ορισμένων να πνίξουν σε ένα μοναδικό σύνθημα την αποφασιστικότητα των “χωρίς χαρτιά” (χωρίς άδεια παραμονής). Η συνέχιση του αγώνα των μεταναστών με τη στήριξη νέων στρωμάτων συμπαθούντων είναι μια ανα-

γκαιότητα που θα μπορούσε να κάμψει την ανυποχώρητη στάση της κυβέρνησης.

Η συλλογικότητα “Χαρτιά για όλους”, δείγμα αντίστασης στην κοινωνική τάξη, συντάσσεται μ’ αυτή την προοπτική και απαιτεί:

- Ένα νόμο νομιμοποίησης όλων των “παράνομων” που θα επιτρέπει σε όλα τα άτομα να κυκλοφορούν στο χώρο της επιλογής τους.

- Την επιστροφή των απελαθέντων.

Η εξάπλωση του αγώνα και η ανάπτυξη ενός κινήματος ενεργούς αλληλεγγύης είναι η μόνη εναλλακτική λύση για μια ανθρώπινη κοινότητα.

πηγή: European Counter Network

Γερμανική λογοκρισία στο INTERNET

Οι γερμανικές αρχές, στα πλαίσια της πάγιας πολιτικής φίμωσης των ΜΜΕ που ακολουθούν, προσπάθησε να αποκλείσει την πρόσβαση των Γερμανών χρηστών Internet, στη βάση πληροφοριών XS4ALL, όπου περιέρχεται το εκτός νόμου γερμανικό περιοδικό Radikal (βλ. ΑΛΦΑ φ.57α, 8/9/96). Χάρη στη γρήγορη κινητοποίηση συντρόφων χρηστών του internet, η προσπάθεια αυτή έπεσε στο κενό, τουλάχιστον προς το παρόν.

Η κίνηση αυτή της γερμανικής εισαγγελίας έγινε ενώ εκκρεμεί να γίνει μέσα στο χειμώνα η δίκη τεσσάρων ατόμων που συνελήφθησαν το 1995 με τις κατηγορίες της “παραγωγής και διακίνησης” του Radikal.

Παρακάτω παρατίθεται το δελτίο τύπου που εξέδωσε για το συμβάν ο παροχέας Internet XS4ALL.

Η παράθεση όλων των διευθύνσεων internet είναι ίσως κουραστική, κρίθηκε όμως σκόπιμο να αναφερθούν ώστε να μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν σύντροφοι που είναι συνδεδεμένοι με το δίκτυο.

Δελτίο Τύπου του Felipe Rodriguez από το XS4ALL

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΝΕΙ
ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΒΑΣΗ
ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΟ INTERNET XS4ALL.NL
Οι Γερμανικές εταιρείες παροχής

Internet που ανήκουν στην ICTF (Internet Content Taskforce) απέκλεισαν την πρόσβαση στην Ολλανδική βάση δεδομένων xs4all.nl που περιέχει 3100 προσωπικές και εμπορικές διευθύνσεις. Αυτή η πράξη λογοκρισίας έγινε εξαιτίας της ύπαρξης εκεί της σελίδας του περιοδικού Radikal, που είναι απαγορευμένο στην Γερμανία.

Ένας Γερμανός εισαγγελέας έστειλε το ακόλουθο μήνυμα στην ICTF: “Στις παρακάτω διευθύνσεις του Internet:

<http://www.serve.com/spg/154/> και <http://www.xs4all.nl/tank/radikal/154>

μπορεί κανείς να βρει ολόκληρο το φυλλάδιο με τίτλο “Radikal No 154”. Μέρη αυτού του φυλλαδίου εμπίπτουν στο άρθρο 129α, παρ.3 του Γερμανικού ποινικού κώδικα περί υπόνομιας προώθησης τρομοκρατικής οργάνωσης, στο άρθρο 140 αρ.2 περί δημόσιας υποστήριξης παράνομων ενεργειών και στο άρθρο 130, παρ.1 του Γερμανικού ποινικού κώδικα, περί υπόνομιας προτροπής σε παράνομες δραστηριότητες. Ο Γενικός Εισαγγελέας του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου ξεκίνησε προκαταρκτική έρευνα εναντίον όσων διακινούν αυτό το φυλλάδιο.

Σας πληροφορούμε με το παρόν πως πιθανόν να ασκηθεί δίωξη εναντίον σας για βοήθεια και υποκίνηση σε παράνομες δραστηριότητες αν συνεχίσετε να επιτρέπετε την πρό-

σβαση σ’ αυτές τις διευθύνσεις μέσα από τους κόμβους σας”.

Οι εταιρείες παροχής Internet στη Γερμανία ήδη έχουν μπλοκάρει τη διακίνηση πληροφοριών από και προς τη βάση “www.xs4all.nl”. Στις 3100 διευθύνσεις της περιλαμβάνονται το Δίκτυο Ενημέρωσης για το Κουρδιστάν:

(<http://www.xs4all.nl/~tank/kurdish/h1docs/>),

η πολύ δημοφιλής Internet Charts (<http://www.xs4all.nl/~jojo/>) και η παγκόσμια γνωστή Chip Directory (<http://www.xs4all.nl/~ganswijk/chipdir/>).

Η XS4all δε δέχτηκε κανένα αίτημα της Γερμανικής κυβέρνησης σχετικά με τη σελίδα του Radikal. Χωρίς προηγούμενη επικοινωνία, ο Γερμανός εισαγγελέας αποφάσισε το μπλοκάρισμα της βάσης xs4all για τους Γερμανούς χρήστες Internet. Η XS4all έχει ζητήσει νομική βοήθεια και θα εξετάσει την πιθανότητα κίνησης νομικών διαδικασιών ενάντια στη γερμανική κυβέρνηση.

Η λογοκρισία στο Internet συνήθως έχει το αντίθετο αποτέλεσμα. Οι χρήστες του Internet θεωρούν σπορ τη δημοσίευση λογοκριμένου υλικού. Πολλοί χρήστες έχουν ήδη δημοσιεύσει τη σελίδα του Radikal σε άλλες βάσεις του Internet. Παρακάτω δίνονται μερικές από αυτές:

<http://bum.ucsf.edu/%7Eeals/RADIKAL/>
<http://www.jca.or.jp/~taratta/mirror/ra>

“ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ” ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ (GAL):

Παρά τις προσπάθειες συγκάλυψης, τόσο από το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Φελίπε Γκονζάλεθ, όσο και από τους Συντηρητικούς του Χοσέ Μαρία Αθνάρ, νικητή των εκλογών της 3ης Μαρτίου, η δικαστική έρευνα βγάζει στην επιφάνεια καινούρια στοιχεία που συνδέουν την GAL με την τότε κυβέρνηση.

Μετά την παραπομπή του πρώτου υπουργού εσωτερικών του Γκονζάλεθ, Χοσέ Μπαριονουέβο, και του πρώην δικαστή της Εθνοφρουράς της Χώρας των Βάσκων, στρατηγού Ενρίκε Ροντρίγκεζ Γκαλάντο, (βλ. ΑΛΦΑ, φ.57α, 8/6/96), ασκήθηκε δίωξη και κατά του στρατηγού Εμίλιο Αλόνσο Μανγκλάνο για την απαγωγή, βασανισμό και δολοφονία δύο υποτιθέμενων μελών της ETA, το 1983.

Ο Μανγκλάνο υπήρξε επικεφαλής της CESID, της ισπανικής υπηρεσίας πληροφοριών, από το 1981 μέχρι πέρυσι τον Ιούνιο, όταν αποκαλύφθηκε ότι η υπηρεσία της είχε παγιδέψει τα κινητά τηλέφωνα του βασιλιά Χουάν Κάρλος και άλλων επιφανών Ισπανών. Για την ίδια υπόθεση κατηγορείται και ο στρατηγός Ενρίκε Ροντρίγκεζ Γκαλάντο, που ήταν τότε διοικητής της παραστρατιωτικής Πολιτοφυλακής στη χώρα των Βάσκων.

Σύμφωνα ακόμα με πληροφορίες, το Ανώτατο Δικαστήριο εξετάζει το ενδεχόμενο να κληθεί να καταθέσει για την υπόθεση των ομάδων θανάτου ή ακόμα και να παραπεμφθεί σε δίκη και ο ίδιος ο πρώην πρωθυπουργός Φελίπε Γκονζάλεθ.

Κατά τις πρόσφατες εκλογές του Μαρτίου, όπου ο Γκονζάλεθ έχασε την πρωθυπουργία από τον Χοσέ Μαρία Αθνάρ, η υπόθεση των ομάδων θανάτου αποτέλεσε, μαζί με κάποια οικονομικά σκάνδαλα, βασικό όπλο της αντιπολίτευσης. Όμως μόλις ανέλαβε ο Αθνάρ, αποφάσισε να παραμείνουν για πάντα απόρρητα τα σχετικά με την υπόθεση έγγραφα της CESID, για αόριστους “λόγους εθνικής ασφάλειας”, δημιουργώντας υπόνοιες ότι σκοπεύει να την κουκουλώσει, αφού την αξιοποίησε στο έπακρο στην προεκλογική του εκστρατεία.

dikal/
<http://www.serve.com/~spg/>
<http://huizen.dds.nl/~radikal>
<http://www.canucksoup.net/radikal/index.html>
<http://www.ecn.org/radikal>

<http://www.well.com/~declan/mirrors/>
<http://www.connix.com/~harry/radikal/index.htm>
<http://www.xs4all.nl/~tank/radikal/index.htm>

Living Theatre και Julian Beck

Ο Τζούλιαν Μπέκ υπήρξε, μαζί με τη Τζούντιθ Μαλίνα, ιδρυτής και δημιουργός του "Living Theatre" (Ζωντανό Θέατρο). Ο Μπέκ γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 31 Μάρτ του 1925. Γνώρισε τη Τζούντιθ Μαλίνα όταν σπούδαζαν με δάσκαλο τον Έρβιν Πισκαντόρ, το μεγάλο γερμανό πρωτοπόρο του αριστοτερού θεάτρου και το 1947, στη Νέα Υόρκη, ίδρυσαν μαζί το "Living Theatre". Αυτή η ριζοσπαστική ομάδα συνδύαζε την παράδοση του "Θεάτρου της Σκληρότητας" του Αντονέν Αρτώ με την πολιτική ψυχολογία του Βίλχελμ Ράιχ, με σκοπό να δημιουργήσει μια ακραία μορφή πολιτικού ρεαλισμού, κατά την οποία επιδιώκονταν η συμμετοχή του κοινού σε μια συνολική θεατρική εμπειρία. Μετά από πολλά χρόνια πετυχημένης καλλιτεχνικής δουλειάς, το "Living Theatre" έγινε παγκόσμια γνωστό, πριν από 35 χρόνια, για την παραγωγή του έργου του Τζακ Γκέλμπερ "The Connection", για το θέμα των ναρκωτικών, καθώς και για το ανέβασμα του έργου του Κένεθ Μπράουν "The Brig", για τις πειθαρχικές ποινές στο στρατό. Και τα δύο έργα ανέβηκαν αρχικά στο Λονδίνο. Το 1964, οι αμερικάνικες αρχές επέβαλαν χρηματικό πρόστιμο καθώς και ποινή φυλάκισης στον Μπέκ και τη

Μαλίνα γιατί αρνήθηκαν να πληρώσουν φόρους. Στη συνέχεια διέταξαν το κλείσιμο του θεάτρου τους. Όταν αποφυλακίστηκαν, πήγαν στην Ευρώπη, μένοντας και δουλεύοντας τον περισσότερο χρόνο στην Ιταλία ή πραγματοποιώντας περιοδίες με βάση αυτή. Για σύντομες χρονικές περιόδους έμειναν και στην Αγγλία. Το έργο τους άρχισε να γίνεται όλο και πιο πλούσιο, διαπνεόμενο από αυξανόμενο μουσικισ-

σμό και παγκοσμιότητα. Παρέμειναν πάντοτε μαχητικοί αναρχικοί, εκφράζοντας τις πολιτικές τους ιδέες μέσα από τη ζωή και το έργο τους, κάτι που αποτέλεσε παγκόσμια πηγή έμπνευσης για άτομα και ομάδες με συλλογικά και καλλιτεχνικά οράματα.

Ο Τζούλιαν Μπέκ πέθανε από καρκίνο στις 14 Σεπτέμβρη 1985, στη Νέα Υόρκη. Μετά το θάνατό του, η Τζούντιθ Μαλίνα συνέχισε την ανατρεπτική-καλλιτεχνική δράση που μαζί είχαν ξεκινήσει, με πολύ πιο αραιές όμως εμφανίσεις, κυρίως στην Ιταλία.

Πάνω: Living Theatre, "Paradise Now", 1968
Αριστερά: Η Τζούντιθ Μαλίνα και ο Ροντ Μπερ στην "Αντιγόνη", 1967

Λέων Τολστόι: Ανυπακοή και ατομική ολόκληρωση

«Αυτό που του οφείλουμε (στον Τολστόι), είναι η επιμονή πάνω στις δύο μεγάλες αλήθειες, απαραίτητες για την πραγμάτωση των ελευθεριακών ιδεών, μεγάλων ή μικρών, υπαρχουσών ή μελλοντικών. Η μία είναι η εκρηκτική δύναμη της "παθητικής αντίστασης" που συνίσταται στην "ανυπακοή", την "εγκατάλειψη της εθελοντικής δουλειάς". Είναι η πρώτη απ' αυτές τις αλήθειες.

Θα σήμαινε πως δεν κατανοήσαμε τον Τολστόι, αν στη σκέψη του διακρίναμε την παραίτηση, την υποταγή στο κακό, την "χριστιανική" υπομονή και μια υποταγή στην εξουσία. Ο Τολστόι υποστήριζε το ακριβώς αντίθετο.

Επιθυμούσε την "αντίσταση στο κακό" και προσάρμοσε σε μια από τις μεθόδους αντίστασης μια δεύτερη, την αντίσταση δια της ανυπακοής, δηλαδή την παθητική δύναμη. Δεν διακήρυξε, δεχτείτε το άδικο που έγινε εις βάρος σας ή γυρίστε την άλλη πλευρά του προσώπου σας μετά το χαστούκι αλλά "μην κάνετε αυτό που σας πρόσταξαν να κάνετε", μην παίρνετε τα όπλα που σας έδωσαν για να δολοφονήσετε τα αδέρφια σας. Μπορούμε να διαπιστώσουμε, όπως αναφέρει ο Τολστόι, ότι η αρχή των ανθρώπινων σχέσεων, βασιζομένων στην ειρηνική πειθώ και όχι στη βία, αποκαλύπτονται από τον Ουίλλιαμ Λόουντ Γκάρρισον (1805-1879, ηγέτης του κινήματος κατά της δουλείας στις ΗΠΑ), εμπλουτίζεται με επιχειρήματα από τον Έμερσον, τον Θορώ και άλλους, ενώ και το βιβλίο του Γκόντγουιν ("Έρευνα πάνω στην Πολιτική Δικαιοσύνη και την επίδρασή της στη γενική ηθική και την ευτυχία, 1793), διακατέχεται επίσης από την ίδια ιδέα, την οποία ξαναβρίσκουμε αργότερα στο Γκάντι. Να διακηρύξουμε και να πραγματοποιήσουμε την ανυπακοή είναι μια πραγματική πρόκληση ενάντια

στην εξουσία. Αν οι Τολστοϊκοί που διατάχθηκαν να υπηρετήσουν στο στρατό ήταν καρτερικοί και υπάκουοι χωρίς να πολεμούν το κακό,

τότε θα έπαιρναν πρώτοι τα όπλα όταν τους διέταξαν -αντίθετα όμως, αρνήθηκαν αυτό που όλοι οι άλλοι εκτελούσαν. Η στάση των Έμερσον, Τολστόι, Γκάντι, είναι μια μορφή αγώνα, το ίδιο αξιόλογο με την επαναστατική δράση, ή την απεργία, κυρίως τη γενική. Το να απεργούμε ή να εξεγερμάστε ενάντια στην εξουσία είναι δύο μέσα που έχουν την ίδια θέση στον κοινωνικό αγώνα, η απόρριψη του ενός ή του άλλου είναι καταστροφική.

Η δεύτερη μεγάλη αλήθεια που υποστήριζε με επιμονή ο Τολστόι, είναι το αίσθημα του καλού, της καλοσύνης, της αλληλεγγύης -και όλων των αισθημάτων που εμπειρεύει η αγάπη που υπάρχει μέσα μας και επιβάλλεται να αφυπνιστεί, να εξελιχθεί και να εξασκηθεί σε όλα τα επίπεδα. Από τη στιγμή που ο καθένας μας, όσο καταπιεσμένος και αν είναι, αποκτήσει τη δύναμη να ολοκληρωθεί ως άτομο, αυτόματα αντπάσει μια ισχυρή δύναμη

ενάντια στην "ηθική παθητικότητα, στο πνεύμα της ομαδικής ανευθυνότητας και στην ελπίδα μιας βελτίωσης που θα επιτευχθεί ομαδικά και χωρίς προσωπική προσπάθεια". Ο Τολστόι έγραφε στις 13 Γενάρη του 1898 πως: "η οργάνωση, κάθε οργάνωση, μας απαλλάσσει από το προσωπικό, ηθικό και ανθρώπινο καθήκον. Όλο το παγκόσμιο κακό προέρχεται απ' αυτή, από τη δομή της. Οι άνθρωποι μαστιγώνονται μέχρι θανάτου, εξαθλωμένοι, αποκτηνωμένοι, χωρίς να αναλαμβάνει την ευθύνη κανείς γι' αυτό...". Παράλληλα με τις απεργίες και τις επαναστάσεις, υφίσταται και η ατομική και συλλογική προσπάθεια. Οι δύο αυτοί παράγοντες δεν αλληλοσυγκλείονται, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται. Στον Τολστόι βρίσκουμε την υψηλή ιδέα της ελευθεριακής προετοιμασίας, και πιστεύω ότι μόνο άνθρωποι που έχουν διαμορφωθεί όπως αυτός, είναι ικανοί να κάνουν λογική χρήση της ατομικής και συλλογικής δύναμης. Ο επαναστάτης που έχει ήδη κάνει την επανάσταση στη συνείδησή του, είναι ο μόνος που θα κατορθώσει με οξυδέρκεια και πείρα να αφοσιωθεί στην ανοικοδόμηση και όχι μόνο στην καταστροφή.

Αν μας βρίσκει σύμφωνους το έργο του Τολστόι, για το πνεύμα από το οποίο διακατέχεται, θα πρέπει ωστόσο να το μεταφράσουμε στη γλώσσα μας, να το απαλλάξουμε δηλαδή από τη θρησκευτική ορολογία. Το μοιραίο λάθος του Τολστόι ήταν ότι πίστεψε στην αξία των θρησκειών.

Πολλοί ήταν εκείνοι που μιλήθηκαν στις ιδέες του και επιθυμούσαν επίμονα να ζήσουν έξω από τα πλαίσια του κράτους: συγγραφείς, καλλιτέχνες, στοχαστές με μεγάλη ηθική αξία, ελευθεριακοί θρησκευόμενοι χωρίς φανατισμό, οι οποίοι συμπε-

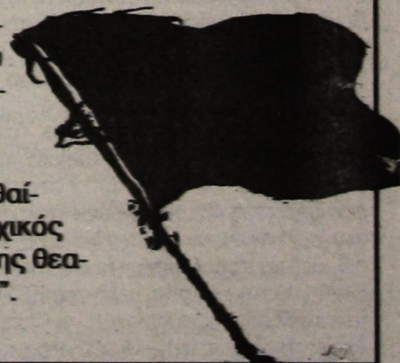
ριφέρονταν στους αναρχικούς ως συντρόφους. Μεταξύ των πολλών εκείνων που προπαγάνδισαν και υπέστησαν διωγμούς για ανυπακοή, υπενθυμίζουμε τους J. N. Ivan Tregubof, Droschin (1886-1894), V. Chercov, Paul Biriukof, John C. Kenworthy, Arthur St. John, William L. Hare, J. Morrison Davidson. Τον κύκλο της "Αδελφότητας Croydon" στο Purleigh και την αποικία White-way, τη λονδρέζικη εφημερίδα "The New Age" ("Νέα Εποχή"), τις πολυάριθμες δημοσιεύσεις των εκδοτών A. C. Filled και C. W. Daniel (Λονδίνο), την Marie Kugel της ομάδας "Erre Nouvelle" που ιδρύθηκε στη Γαλλία το 1901, τους ολλανδούς αναρχοχριστιανούς, το μαζικό βουλγαρικό κίνημα, κυρίως στο Μπούργκος, με την εφημερίδα "Vazrajidane", τους αμερικάνους συμπαθούντες των ελευθεριακών ιδεών του Walt Whitman και Edward Carpenter, καθώς επίσης και τους

υποστηρικτές και συμπαθούντες ενός αλτρουϊστικού ατομικισμού. Οι αντιρρησίες συνείδησης στη διάρκεια του (1ου παγκοσμίου) πολέμου και η "Κοινότητα των Φίλων" αργότερα, μας επέτρεψαν να εκτιμήσουμε τα ανθρώπινα στοιχεία μέσα σ' αυτόν τον γεμάτο βαρβαρότητα κόσμο.

Οι Τολστοϊκοί, αν είχαν γίνει ουσιαστικά κατανοητοί, θα κατόρθωναν να επηρεάσουν πολλά πνεύματα που η επαναστατική προπαγάνδα δεν μπόρεσε να πείσει. Οι ιδέες του Τολστόι δεν αναγνωρίζονται ίσως από τους μαθητές του που είναι απόλυτοι, παραμένουν όμως ζωντανές στο πνεύμα και την ουσία του έργου του».

Από την "Ιστορία της Αναρχίας" του Max Nettlau, εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη.

- 8** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1901: Ο Francisco Ferrer ιδρύει το "Σύγχρονο Σχολείο" στη Βαρκελώνη.
- 9** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1828: Γεννέται ο Λέων Τολστόι.
- 9** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1976: Πεθαίνει ο "μεγάλος τιμονιέρης" Μάο.
- 10** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1956: Πεθαίνει ο αγωνιστής και θεωρητικός του αναρχοσυνδικαλισμού Rudolf Rocker.
- 11** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1926: Αποτυχημένη απόπειρα κατά του Μουσσολίνι από τον αναρχικό Gino Luchetti.
- 13** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1954: Πεθαίνει ο παλαίμαχος αναρχοσυνδικαλιστής Δ. Καραμπιλίας, μέλος της εφημερίδας "Επί τα Πρόσω" και του "Συνδέσμου Αναρχικών Εργατών Αθηνών".
- 14** ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1985: Πεθαίνει ο Julian Beck, αναρχικός αγωνιστής και πρωτεργάτης της θεατρικής ομάδας "Living Theatre".

...ο δρόμος φτιάχνεται προχωρώντας

"Ο Γύρος μιας Μέρας σε 80 Χώρους"

Στις αρχές του περασμένου Αυγούστου, πέντε ζαπατίστικες κοινότητες στη Chiapas του Μεξικό υποδέχτηκαν 3.000 άντρες και γυναίκες από όλο τον κόσμο. Μέλη πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων από τις πέντε ηπείρους είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις μεταξύ τους, αλλά και με τους κατοίκους της περιοχής, τις βάσεις στήριξης και τους μαχητές του EZLN.

Οργανωτικά η συνάντηση υπερτερούσε αισθητά από την προπαρασκευαστική συνάντηση του Βερολίνου (Ιούνης '96). Οι συμμετέχοντες, χωρισμένοι σε 5 ομάδες εργασίας (Πολιτική, Οικονομία, Πολιτισμός, Κοινωνία, "Ινδιάνοι" όλου του κόσμου), μια σε κάθε κοινότητα, επί 3 μέρες συμμετείχαν στις 20 διαφορετικές θεματικές (4 σε κάθε ομάδα εργασίας). **Προτάσεις αντίστασης στην παγκόσμια Εξουσία· μορφές αγώνα και οργάνωσης· τέλος των ιδεολογιών· η δικτατορία της ελεύθερης αγοράς· η επικοινωνία σαν δρόμος προς την ελευθερία· οι διαφορετικές κουλτούρες στην κοινωνία του θεάματος· οργανωμένη κοινωνία των πολιτών· συνδικαλισμός, αυτονομία, αυτοδιαχείριση, κινήματα πόλης και υπαίθρου· καταστολή και αντίσταση· φυλακές· αλληλεγγύη· παγκόσμια δικτύωση των κοινωνικών αγώνων** ήταν μερικά από τα θέματα που συζητήθηκαν. Την τελευταία μέρα διαβάστηκαν σε μια γενική συνέλευση τα αποτελέσματα και οι προτάσεις, όπως καταγράφηκαν στην κάθε ομάδα εργασίας. (Στο άμεσο μέλλον μια σύνθεση όλου αυτού του υλικού θα μπορεί να φτάσει στα χέρια κάθε ενδιαφερόμενου). Η εμπειρία των συναντήσεων του ευρωπαϊκού δικτύου αλληλεγγύης έχει δείξει πως τα σημαντικά αποτελέσματα δεν προκύπτουν από τις ίδιες τις συναντήσεις, αφού αυτές, λί-

Πίσω από εμάς που βλέπετε, είμαστε εσείς

γο ή πολύ, μετατρέπονται σε εθιμοτυπικές συνευρέσεις "εκπροσώπων", εκδρομές, θεωρητικών φαλατάδων και οπαδών. Ως ένα βαθμό, η συνάντηση στη Chiapas δεν ξέφυγε από αυτή την παράδοση, μάλιστα προστέθηκε η παρουσία προσωπικοτήτων, όπως η Daniele Mitterand, αλλά και εκπροσώπου του ΚΚΓ και της Κομμουνιστικής Επανίδρυσης. Δεν ήταν όμως αυτές οι παρουσίες που καθόρισαν το χαρακτήρα αυτής της παγκόσμιας συνάντησης.

Για τους ζαπατίστας, αυτές οι μέρες ήταν μια ανάσα αλληλεγγύης και ελπίδας για τις δεκάδες χιλιάδες γυναίκες, άντρες και παιδιά των κοινοτήτων που από τις αρχές του '94 και κάτω από αδιανόητες για "πρωτοκοσμικούς" αγωνιστές (και μη) συνθήκες, συνεχίζουν να αντιστέκονται με αξιοπρέπεια καθημερινά. Έτσι εξήγησαν και την παρουσία των "προσωπικοτήτων", που δεν είχαν καμμία συμμετοχή στις συζητήσεις και χρησίμευσαν για

την απάλυνση της στρατιωτικής πίεσης ενάντια σε ένα κίνημα ανοιχτό, που δεν το συνοδεύει καμμία ιδεολογική ετικέτα, που δεν παλεύει για την εξουσία, αλλά για την οργάνωση των ινδιάνικων κοινοτήτων και της κοινωνίας γενικότερα χωρίς πρωτοπορίες και ιεραρχίες, με σκοπό την προετοιμασία της επανάστασης. Είναι ένα κίνημα ανοιχτό στην κριτική, τη θεωρητική αντιπαράθεση, τις διαφορετικές πρακτικές. Αυτό ήταν και το νόημα της παγκόσμιας συνάντησης που κάλεσαν στις εξεγερμένες κοινότητες της Chiapas. Αν βγήκε κάτι σημαντικό αυτές τις μέρες του Αυγούστου, θα το δούμε στο μέλλον. Αυτό όμως που σίγουρα είχε μεγάλη σημασία, ειδικά για το γεωγραφικό χώρο που πραγματοποιήθηκε η συνάντηση (Λατινική Αμερική), αλλά και για τη σύνθεση των ατόμων και των ομάδων, ήταν η καταγραφή ενός μαζικού ρεύματος απόψεων και προτάσεων για μορφές οργάνωσης και αγώνα έξω και ενάντια

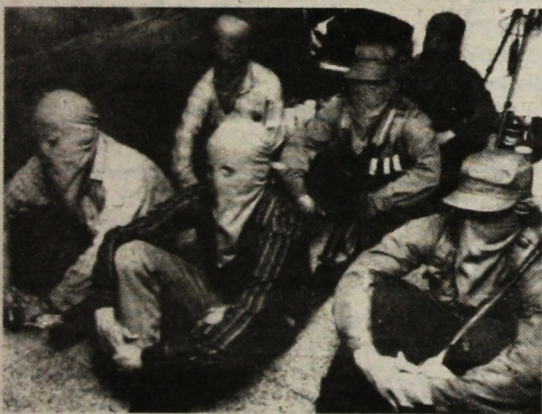
στα ιεραρχικά μοντέλα. «Τα "επαναστατικά κόμματα" και τα παραδοσιακά συνδικάτα αφήνουν οριστικά στο παρελθόν», είπε σε μια στιγμή στη συζήτηση για τις μορφές οργάνωσης και αντίστασης ένας πρώην αντάρτης της δεκαετίας του '70 και πρώην μαρξιστής-λενινιστής από τη Βενεζουέλα, τονίζοντας τις δύο παραπάνω πρώην ιδιότητές του.

Σημαντική ώθηση σε αυτές τις απόψεις έδωσε και η πολύ μεγάλη συμμετοχή στη συνάντηση αντιεξουσιαστικών και αναρχικών ομάδων από τη Λατινική Αμερική, τις ΗΠΑ και κυρίως την Ευρώπη. Κατά τη διάρκεια, αλλά και μετά τη λήξη των συζητήσεων στη Realidad, όλο αυτό το αντιεξουσιαστικό ρεύμα είχε την ευκαιρία να ανταλλάξει εμπειρίες, απόψεις διευθύνσεις επικοινωνίας και πληροφορίες για τους αγώνες σε κάθε χώρα.

Μετά τη συνάντηση, με πρωτοβουλία των συντρόφων που συμμετέχουν στον "Καταυλισμό Άμεσης Αλληλεγγύης Μάρτυρες του Σικάγο", που από το Μάη του '96 λειτουργεί σε μια από τις κοινότητες της ζούγκλας Lacandon, οργανώθηκε μια συζήτηση-αντιεξουσιαστών και αναρχικών από τις ΗΠΑ (Αναρχικός Μαύρος Σταυρός κ.α.), τη Γαλλία (CNT, καταλήψεις στέγης, στέκια γειτονιάς), τη Γερμανία (FAU, καταλήψεις κ.α.) την Ισπανία (αναρχικοί από Βαλένσια, Βαρκελώνη, Μπούργος), την Ελβετία, την Ιταλία και την Ελλάδα. Στόχος ήταν η δημιουργία ενός δικτύου στήριξης στο "Πρόγραμμα @ του Νότου", που εκτός από τον παραπάνω καταυλισμό, περιλαμβάνει ένα αντιεξουσιαστικό σχολείο (που ήδη λειτουργεί, με το όνομα "1η Μάη") και τη δημιουργία ελευθεριακών αθηνών στις ζαπατίστικες κοινότητες. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα που ξεκίνησε η αναρχική ομοσπονδία του Μεξικό "Amor y Rabia" σε συνεργασία με αναρχικούς από το Μεξικό και την Ευρώπη. Σε επόμενο φύλλο θα υπάρχουν περισσότερες πληροφορίες σχετικά τόσο με το πρόγραμμα, όσο και με το δίκτυο στήριξης.

Ο Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός (EPR)

Στις 28 Ιούνη 1996, (1η επέτειος της δολοφονίας από την αστυνομία 17 χωρικών, στο Aguas Blancas της πολιτείας Guerrero του Μεξικό), κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης μνήμης και διαμαρτυρίας για τη σφαγή, πραγματοποιεί την πρώτη του δημόσια εμφάνιση ο Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός (EPR). Στη διακήρυξη του αναφέρει πως θα αγωνιστεί "Για τη συντριβή της αντιλαϊκής, αντιδημοκρατικής, διαμαρτυρικής και παράνομης κυβέρνησης που υπηρετεί το μεγάλο εθνικό και ξένο κεφάλαιο και των δυνάμεων που τη στηρίζουν και για την εγκαθίδρυση μιας νέας κυβέρνησης, ριζικά διαφορετικής από αυτή που σήμερα καταχράται την εξουσία", για "την εγκαθίδρυση ενός λαϊκού

"Αγωνιζόμαστε για την κατάκτηση της εξουσίας."
Comandante José Arturo του EPR

"Η συμμετοχή στον EPR μας εισάγει στη στρατιωτική επαναστατική ζωή, όπου, με την εκπλήρωση των διαταγών, εκφράζονται τόσο οι αναγκαιότητες του λαού μας, όσο και η δυνατότητα για συνεργασία, με την προοπτική μας, στην οικοδόμηση ενός σοσιαλιστικού Μεξικό."

Εγχειρίδιο πολέμου του EPR

δημοκρατικού καθεστώτος", την "ικανοποίηση των αιτημάτων και των άμεσων αναγκών του λαού, πραγματοποιώντας τις απαιτούμενες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές", την "εγκαθίδρυση δικαίων σχέσεων με τη διεθνή κοινότητα" και "την τιμωρία των υπεύθυνων της πολιτικής καταπίεσης, της διαφθοράς, της αθλιότητας, της πείνας και των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας που διεπράχθησαν ενάντια στο λαό". Στις 7 Αυγούστου '96, ο EPR ανακοινώνει την ίδρυση του Επαναστατικού Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (PDPR), ως αποτέλεσμα συνένωσης διαφόρων παράνομων μαρξιστικών και μαοϊκών οργανώσεων και δημοσιοποιεί τη "Διακήρυξη της Sierra Madre", που περιέχει ένα κατάλογο 45 αιτημάτων και καλεί το μεξικάνικο λαό να αγωνιστεί για ένα "Λαϊκό Δημοκρατικό Καθεστώς". Δύο βδομάδες μετά, σε συνεντεύξη σε γιάφκα στην Πόλη του Μεξικό, διοικητές του EPR δηλώνουν ότι σε αντίθεση με τον EZLN αγωνίζονται για την κατάληψη της εξουσίας, ότι διαθέτουν δυνάμεις σε ολόκληρο το Μεξικό και ότι "όποτε οι ζαπατίστας χρειαστούν την αλληλεγγύη τους με στρατιωτικές ενέργειες, θα τους την προσφέρουν". Στις 28 Αυγούστου, κομάντος του EPR επιτίθενται σε στρατόπεδα και αστυνομικά τμήματα σε 4 γειτονικές πολιτείες στο κεντρικό και νότιο Μεξικό. Συγκεκριμένα, στην Pochutla, το Tlaxcalo και την πρωτεύουσα της πολιτείας Oaxaca, στην Tixtla, το Ακαπούλκο και σε άλλα σημεία της πολιτείας Guerrero, στο Huixquilucan και την Papalotla της πολιτείας του Μεξικό και στη Sierra Norte της πολιτείας Puebla. Σκοτώθηκαν 12 στρατιώτες και αστυνομικοί, 2 μέλη του EPR και 2 περαστικοί. Δύο από τους αστυνομικούς εκτελέστηκαν μετά τη σύλληψή τους από μέλη του EPR, ενώ η αστυνομία ανακοίνωσε ότι συνέλαβε άτομα που συμμετείχαν στις επιθέσεις. Μέχρι στιγμής, ο αριθμός των κρατούμενων που κατηγορούνται για συμμετοχή στον EPR φτάνει στους 19. Στις 28 Αυγούστου επίσης, μέλη του EPR έστησαν 4 οδοφράγματα και τοποθέτησαν πανό σε αυτοκινητόδρομους στην πολιτεία Chiapas. Η κυβέρνηση αύξησε τη στρατιωτικοποίηση σε 5 πολιτείες, ενώ απέστειλε 15.000 στρατιώτες για περιπολίες στα βουνά της πολιτείας Guerrero.

Μήνυμα του EZLN προς τον EPR

"Δε θέλουμε τη βοήθειά σας. Αυτό που αποζητούμε, χρειαζόμαστε και θέλουμε, είναι όλος αυτός ο κόσμος που δεν ανήκει σε κόμματα ή οργανώσεις να συμφωνήσει για το τι δεν θέλει και για το τι θέλει και να οργανωθεί για να το πετύχει (και καλύτερα ως πολίτες και ειρηνικά). Όχι για να πάρει την εξουσία, αλλά για να την ασκήσει. Ακολουθήστε το δρόμο σας κι αφήστε μας να ακολουθήσουμε το δικό μας. Ούτε να μας βοηθήσετε ούτε να μας υποκαταστήσετε. Όποιο κι αν είναι το μέλλον μας, θέλουμε να είναι δικό μας. Μην ανησυχείτε για μας. Δεν θα σας επιτεθούμε. Δεν έχουμε πέσει στην παγίδα της εξουσίας που θέλει να προκαλέσει μια σύγκρουση ανάμεσα στο "καλό" και το "κακό" αντάρτικο. Εσείς δεν είστε ο εχθρός μας ούτε εμείς θα γίνουμε ο δικός σας. Ούτε σας θεωρούμε "ανταγωνιστές στη διεξαγωγή του αγώνα στο Μεξικό", γιατί ο μόνος αγώνας που θέλουμε να διεξάγουμε εμείς είναι αυτός για την αξιοπρέπεια μας. Δεν υιοθετούμε κανένα από τους χαρακτηρισμούς και τις κατηγορίες που σας έχουν αποδοθεί (και που στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκαν εναντίον μας).

"...τα κόμματα της δεξιάς, του κέντρου, της αριστεράς, οι επαναστατικές λαϊκές οργανώσεις, επιζητούν την εξουσία. Άλλοι μέσα από τις εκλογές, άλλοι μέσα από τα ψέματα και την απάτη, άλλοι μέσω των όπλων. Όλοι τους αυτοανακηρύσσονται αρχηγοί μας και μάς καλούν να τους ακολουθήσουμε και να τους βοηθήσουμε να διατηρήσουν ή να καταλάβουν την εξουσία. Όλοι τους υπόσχονται να μας εξασφαλίσουν το μέλλον.

Εμείς όχι. Εμείς δεν θέλουμε να αποφασίζουν άλλοι για μας, είτε ανήκουν στη δεξιά, είτε στο κέντρο, ή στην αριστερά."

EZLN, 30 Αυγούστου 1996

Αναμφίβολα, αυτό που πρέπει να σημειώσουμε και να επαναλάβουμε, είναι ότι είμαστε διαφορετικοί (...) Η διαφορά βρίσκεται στις πολιτικές μας προτάσεις που είναι διαμετρικά αντίθετες, και αυτό φαίνεται τόσο στο λόγο όσο και στις πράξεις των δύο οργανώσεων. Χάρη στην εμφάνισή σας, τώρα πολύς κόσμος θα μπορέσει να καταλάβει πως αυτό που μας κάνει διαφορετικούς από τις υπάρχουσες πολιτικές οργανώσεις δεν είναι τα όπλα και οι κουκούλες, αλλά η πολιτική πρόταση (...). Εσείς αγωνίζεστε για την κατάκτηση της εξουσίας. Εμείς για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη. Δεν είναι το ίδιο. Ακόμα και αν τα καταφέρετε και κατακτήσετε την εξουσία, εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη. Όποιος και αν θα βρίσκεται στην εξουσία, οι ζαπατίστας αγωνίζονται και θα αγωνίζονται για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη.

Επαναλαμβάνουμε πως ζητάμε να μην πραγματοποιήσετε καμμία στρατιωτική ενέργεια υποστήριξης στον αγώνα μας, σε οποιοδήποτε συνθήκες και αν βρεθούμε. Είμαστε βέβαιοι πως θα μπορέσετε να αντιληφθείτε το σεβασμό και την απόσταση που σας ζητάμε."

Γενική Διοίκηση του EZLN, Μεξικό, 30 Αυγούστου 1996

